

REVISTA sufletdefemeie.ro

SUFLET DE FEMEIE 41

Frumusețea
pandemiei

Magii

Femeia credincioasă

Colectivul de redacție *SUFLET DE FEMEIE* vă mulțumește!

Venim spre voi cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie," nu ar fi ajuns la numărul 41 fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu" (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

E-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

CUPRINS

- 6

FRUMUSEȚEA PANDEMIEI
DANIELA MARON
- 8

FEMEIE CREDINCIOASA
DORA GĂINĂ
- 9

SCRISOARE NEDEFĂCUTĂ
IOANA BACIU
- 10

BINECUVÂNTAȚI, CĂCI LA ASTA AȚI FOST CHEMAȚI
DANIELA DECEAN
- 12

CÂND VA VENI EL
FLAVIA PRECUP
- 13

ÎL VĂD
SIMONA DECEAN
- 14

DE ACEST CRĂCIUN: PREZENTĂ SAU PERFECTĂ
FLAVIA PRECUP
- 15

VIAȚA MERITĂ TRĂITĂ
MĂRTA MATEAȘ
- 16

FAMILIA: TEMPLUL SACRU AL INDIVIDULUI
BIANCA IONAȘCU
- 18

DRAGĂ DOAMNE
SIMONA DECEAN
- 20

TESTAMENTUL DE PE VATRĂ
REGHINA POPA
- 21

ULTIMUL CUVÂNT
ESTERA BERENDE
- 22

MAGII
MARICICA COSTEA
- 23

VINO LA DOMNUL PĂCII
FLAVIA PRECUP
- 24

CASA IDEALĂ DE CRĂCIUN
ALINA COLCER
- 26

PĂRINTEALĂ FĂRĂ TOCMEALĂ 3
CARMEN BUSCH
- 28

RECUNOȘTINȚĂ- O ATITUDINE VINDECĂTOARE
CORINA LUNG
- 30

O DULCE ADUCERE-AMINTE
ANDREEA NISTOR
- 33

ZILE DE ADVENT
LIDIA BLEAHU
- 34

RUGĂCIUNE DE MIJLOCIRE
LIDIA ALDEA
- 36

ÎNTOARCEREA ÎN TIMP
MARIA SALA
- 38

REȚETĂ DE CORNULETE
SUSANA PRECUP
- 39

REȚETĂ BISCOTTI
GABRIELA SZABO
- 40

RECENZIE CARTE: "LADA CU ZESTRE"
ANGELA ȚIPRIGAN

Colectivul de redacție:

Rodica Baci
BISERICA "Emanuel", Târgu-Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș
Natalia Zsoldos
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș
Ruxandra Petrina
Biserica "Harvest", Târgu-Mureș
Luciana Sand
Biserica "Filadelfia", Târgu-Mureș
Lidia Bleahu
Biserica "Harul", Târgu Mureș

Design

Luciana Sand

Corectură și redactare

Lidia Bleahu
Luciana Sand

Anul a trecut. Un an mult diferit de alți ani, cu un început promițător, cu planuri mari, umate de un blocaj de neimaginat care și-a pus amprenta adânc pe minte și pe viața noastră. Cine s-ar fi gândit că vom trăi cu fețele acoperite de măști, chiar și în aer liber? Cine putea estima numărul de infectări și de teste pozitive?

Ne-am confruntat cu frica de boală și chiar cu frica de moarte, cu frica de semeni care ar putea să ne contamineze, frica de faliment și de faptul că nu vor fi bani suficienți pentru plata facturilor sau pentru plata creditelor la bănci, teama de șomaj și povara școlii de acasă, ne lipsesc evenimentele și întâlnirile.

Oare ce va mai urma? Pe lângă cele enumerate, oamenii se tem de noi restricții și de noul vaccin. Ce să facem?

Îată o soluție biblică:

„Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” (Filipeni 4:6)

Evangelistul Luca prezintă vremuri grele trăite de alte generații, cu peste 2000 de ani în urmă. Îată câțiva dintre aceștia Zaharia și Elisabeta, părinții lui Ioan Botezătorul, Iosif și Maria, mama Domnului isus, Iosif logodnicul Mariei, păstorii din tinurile Betleem, fiecare dintre aceștia s-au confruntat cu o situație de criză, fie generală, fie o criză familială sau personală. Fiecăruia dintre acești oameni - Zaharia, Maria, Iosif, păstorii - li se arată câte un înger cu mesajul „NU VĂ TEMEȚI” însoțit de o soluție concretă și potrivită cu problema lor.

Bineînțeles că timpul a arătat că informația transmisă de Dumnezeu prin îngeri a fost una reală și că promisiunile s-au împlinit în mod supranatural.

Cred că trebuie să ni se arate și nouă îngeri care să ne convingă să alungăm toate temerile și în locul lor să lăsăm bucuria să inunde inimile noastre.

Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.” (Luca 2:10-11)

Astăzi, noi deja trăim în perioada când Mântuitorul, cel ce a murit pe Golgota pentru vina noastră, este înălțat la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi, deci suntem mult mai în siguranță decât păstorii din Betleem, noi deja trăim vremurile de Har care au fost promise. Dar trebuie să ținem minte că Harul se primește prin credință.

Un mesaj identic cu cel al îngerilor ne transmite apostolul Pavel, pe când se afla în închisoarea romană, iată ce atitudine optimistă:

„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4:4), mărturisind despre el însuși că și dacă ar trebui să sufere mai mult nu va înceta să se bucure: „eu mă bucur, și mă bucur cu voi toți. Tot așa și voi, bucurați-vă, și bucurați-vă împreună cu mine.” Filipeni 2:17-18)

Nu vă îngrijorați pentru viitor, nu vă temeți de boli, vaccinuri și nici chiar de moarte.

„Temeți-vă de Domnul voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El! Pui de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.” (Psalmul 34:9-10)

Nu lăsa pandemia să-ți fure bucuria, dacă tot e sezonul decorului cu îngeri și lumini, haideți să ne amintim de mesajul îngerilor și să-l trăim:

Nu vă temeți! Bucurați-vă!

Rodica Baciu

Frumusețea

pandemiei

2020...

Sătui de pandemie, sătui de carantină, sătui de sfaturi despre cum să facem față acestei perioade, ne îndreptăm înspre un Crăciun care doar a Crăciun nu arată. Întâlnirile cu familia lărgită sau cu prietenii sunt limitate, târgurile anulate, iar la colindat mai puțin. Parcă în lumina acestor lucruri, pierdem și chef de a ne mai curăța și decora casele, de a mai coace cozonacul, de a mai aprinde luminițele. Parcă nu e Crăciun.

Parcă nu e sărbătoare...Cum adică parcă NU?

De când e Crăciunul definit de un sentiment, de decorațiuni, târguri, minimum 10 oameni la masă, mâncare multă și curățenie? Oprește-te!

“Opriti-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc pe pământ.”, Psalmi 46:10.

De acest Crăciun, adevăratul Sărbătorit îți dă șansa să te oprești din alergarea frenetică și să îți redirecționezi inima. Privește-o ca pe o oportunitate divină. În loc să treci prin stresul și oboseala gătitului cantităților mari de mâncare, a curățeniei „pentru că vin musafiri”, poți să te concentrezi pe ce contează cu adevărat: ISUS. Știu că ai auzit această „predică” de mult ori, însă de data aceasta Dumnezeu chiar îți dă oportunitatea să pui în practică ce ai auzit ani la rând. Să duci lupta cu sentimentul Crăciunului influențat de o cultură a consumerismului și cu adevărat să îl experimentezi pe Isus Hristos, Mântuitorul tău care a venit în lume și va reveni.

Da, suntem în mijlocul pandemiei. Adevărul e că am fost în mijlocul pandemiei de fiecare Crăciun.

Pandemia inimilor corupte, centrate pe sine, pandemia unei societăți stricate și desensibilizate. Și ca o cireasă pe tort, acum ne mai confruntăm și cu COVID-19. Avem două posibilități: să ignorăm totul - să alergăm după sentimentul Crăciunului definit de lume, sperând că de data aceasta îl vom prinde și va ține mai mult sau să ne ținem ochii deschiși, să vedem clar durerea, să înțelegem că nu avem nicio putere să ne salvăm pe noi înșine, că mai mulți oameni la masă, salariile mai ridicate și cadourile mai scumpe nu vor putea să ne aducă pacea pe care o căutăm. De ce aș alege a doua posibilitate? Pentru că ținând ochii deschiși către realitate, înțelegi că în lumina durerii, adevărata semnificație a acestei sărbători e de neînlocuit.

Bucuria Crăciunului, speranța creștinului, bebelușul dăruit nouă în dragoste, e numit “Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” Isaia 9:6.

Un Sfetnic minunat pentru cei care și-au pierdut calea sau sunt în cumpăna unor decizii. Un Dumnezeu tare pentru cei care au fost loviți de boala virusului sau cea a păcatului. Un Dumnezeu puternic care a venit să mântuie oamenii de păcatele trecute, prezente și viitoare. Un Părinte veșnic pentru cei care trebuie să sărbătorească acest Crăciun fără părinți. Domnul Păcii pentru cei care sunt prinși de teamă pentru prezent și viitor. Teamă de boală, teamă de singurătate, teamă de rezultatele alegerilor parlamentare.

Ne strică COVID-19 sărbătorile? Nu! Ne reamintește CE sărbătorim, ne arată adevărata realitate a lumii în care trăim și nevoia disperată de un Mântuitor. Ca să îl putem păstra pe Hristos în Crăciun, trebuie să ne amintim de răul din noi și din jurul nostru, de veștile rele, reușind astfel să înțelegem Vestea Bună.

Îl sărbătorim pe Isus an de an, știind că într-o zi Îl vom sărbători față în față!

Daniela Maron

Femeia credincioasă

Dumnezeu a creat femeia în primul rând pentru a fi un ajutor potrivit bărbatului, dar studiind Biblia observăm că prin multe femei a dat mari biruințe. Femei precum judecătoarea Debora, prin care Dumnezeu a eliberat poporul Lui de sub stăpânirea canaanitilor sau Estera, o altă luptătoare pentru cauza poporului sfânt.

Mesia a fost anunțat prin prooroci, mai ales Isaia, însă anii treceau, iar israeliții se îndepărtau din ce în ce mai mult de Dumnezeu, fascinați de popoarele care se învecinau cu ei. Dumnezeu le-a vorbit prin prooroci, i-a îndemnat să se întoarcă la El, însă neascultarea lor, nesocotirea lui Dumnezeu a adus peste ei pedepse, astfel că au fost sub diferite stăpâniri.

Mesia se naște când Israelul era sub ocupație romană. Dumnezeu aduce în prim plan o femeie neprihănită, Maria, căreia îngerul îi transmite planul lui Dumnezeu.

Ea se supune voii lui Dumnezeu, exemplul ei de supunere este de mare însemnătate pentru orice credincios, fiecare dintre noi trebuie să aibă deplină disponibilitate de a fi lucrătoare împreună cu Dumnezeu și de a fi un exemplu de ascultare.

Maria acceptă cu bucurie sinceră planul Dumnezeului Creator, cântarea ei, izvorâtă din Duhul Sfânt, Îl laudă și Îl mărește pe Domnul Dumnezeu pentru harul pe care i l-a dat, ca prin ea, să se nască Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul oamenilor. Dacă Maria a avut un rol crucial în planul lui Dumnezeu pentru salvarea oamenilor, în Noul Testament găsim femei cu roluri cu mai puțină însemnătate, dar al căror exemplu trebuie amintit.

Isus fiind adus la templu, este întâmpinat de către bătrânul Simeon, un om cu o viață sfântă, călăuzit fiind de Duhul Domnului, care era peste el. Evanghelia după Luca ne spune că mai era acolo prorocița Ana, o văduvă în vârstă de 84 de ani, care "nu se depărta de Templu și zi și noapte slujea Domnului cu post și cu rugăciuni. A venit și ea în același ceas și a început să laude pe Dumnezeu și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mântuirea Ierusalimului". Iată un exemplu excepțional de credincioșie și statornicie pe calea lui Dumnezeu și că a sluji lui Dumnezeu nu ține cont de vârstă.

Ultima femeie pe care doresc să o amintesc este Maria Magdalena, femeia care a avut parte de harul eliberator al Duhului Sfânt, prin care Isus Hristos făcea semne și minuni. Ea l-a urmat pe Isus în misiunea lui cu ucenicii și se ocupa de necesitățile lor materiale, împreună cu alte femei. În dragostea și devotamentul ei pentru Isus Mântuitorul, ea e prezentă la cruce, lângă Maria, mama lui Isus. Totodată, Maria Magdalena a fost printre femeile care l-au văzut pentru prima oară pe Isus după învierea sa.

Rămâne să urmărim aceste exemple de femei credincioase și să apreciem smerenia lor, hotărârea lor de a împlini voia lui Dumnezeu, dragostea lor de Dumnezeu și credința lor statornică, semn că oricine, fie bărbat, fie femeie, e important în ochii lui Dumnezeu și poate să aducă cinste singurului Dumnezeu, care ne iubește atât de mult, încât s-a născut între noi printr-o femeie neprihănită, "pentru că oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică."

Diana Dora Gaina
Biserica Penticostală
"Sfânta Treime" Bistrița

Dragă mama, știu că această scrisoare va rămâne nedeschisă dar aș dori să îți mai spun niște lucruri. Am primit o carte cu titlul "Nu așa trebuia să fie*" și mi-am dat seama că acestea sunt gândurile care m-au frământat în ultima vreme.....nu așa trebuia să fie.

Tare mi-aș dori să pot să mai fiu cu tine...să îți mai spun atâtea lucruri. Mi-e tare dor de tine și de timpul pe care îl petreceam împreună cu tine. Mi-e dor de căldura cu care mă primeai de fiecare dată acasă.

Se apropie Sărbătorile și mi-aș dori să mai simt o dată mirosul cozonacilor și colăcelor pe care îi pregăteai în cuptorul din curte. Erai atât de bucurioasă și fericită când cineva își dorea să îți gătești ceva. Nu ți se părea nimic greu și toate le găteai cu atâta ușurință.

Locul tău de la masă a rămas gol și parcă și acum te văd cum pregăteai atâtea bunătăți pentru toți cei dragi ai tăi.

Ai plecat prea repede... Ai plecat acasă acolo unde nu mai este suferință și durere. Alergarea ta pe acest pământ a luat sfârșit. Aici pe pământ ai fost înconjurată de mulți oameni, de orfani de care ai avut atâtea grijă. Știu că și acolo în ceruri ești înconjurată de mulți copii care te strigă "mama Zina".

Mami, îmi doresc să fiu puternică așa cum m-ai învățat tu. Să fiu un bun exemplu pentru cei din jurul meu. Inima ta dărnica să pot să o am și eu.

Îți sun recunoscătoare pentru todeauna!

Îți mulțumesc că ai fost așa cum ai fost!

Dragă cititorule poate că și tu ai pierdut pe cineva drag....poate ai avut atâtea frământări și te-ai întrebat de nenumărate ori...De ce ?.....Nu așa trebuia să fie, dar El are răspuns la toate întrebările noastre. Să învățăm în tăcere să îi ascultăm glasul.

Poate de multe ori obligațiile pe care le avem față de părinții noștri le considerăm o povară...ni se pare greu să sacrificăm din timpul nostru, dar va veni o zi când ne dorim măcar câteva clipe să mai putem fi împreună și ei nu vor mai fi.

Suntem înconjurați de familie, copii, colegi de muncă și parcă acest sentiment de singurătate nu îl poate umple nimeni. E un gol imens...simți că o bucată din suflet îți este rupt și nu se va mai vindeca niciodată.

M-am întrebat de multe ori cum pot depăși momentul cei care își pierd părinți, copii și iată că a sosit momentul să am parte și eu de acest lucru pe care nu mi l-aș fi dorit niciodată. Ne dorim să fim fericiți alături de familiile noastre și să nu avem parte de experiența duhului de moarte.

Îmi doresc să pot fi o încurajare. Să pot să vă spun că nu suntem singuri. Am rămas orfană, dar am înțeles că El a hotărât ca toată dragostea mea să fie îndreptată către El. Am rămas fără cei dragi... este o durere care nu poate fi descrisă în cuvinte, dar El a mângâiat sufletul meu și m-a făcut să înțeleg că dragostea Lui este necondiționată.

Avem nădejdea revederi cu cei dragi, va veni o zi când vom fi acasă cu toți. Știu că mama mea mă va aștepta în prag cu brațele deschise.Îmi doresc această îmbrățișare și știu că voi partea de ea.

Aș dori să găsesc un sens la experiența dureroasă prin care trec și să îi dau voie Lui Dumnezeu să mă ajute a fi o îmbărbătare pentru cei din jurul meu. Să nu mă las doborâtă și să fiu o învingătoare alături de Isus.

Binecuvântat să fie Dumnezeu Tatăl nostru, Isus Hristos, Tatăl îndurătorilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, Cel care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru a-i putea mângâia și pe cei ce sunt în orice necaz, cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu (2 Cor.1:3-4).

Semnat: O fiica al Tatălui Ceresc!

Ioana Baci
Biserica Penticostală "Bethel", Târgu-Mureș

Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați!

Observ! Am învățat să stau deoparte, undeva în umbră și să observ! Ascult, analizez și în cele din urmă observ din nou. Mă analizez pe mine și îmi dau seama că ceva s-a schimbat. Probabil vârstă e de vină, sau poate că am acumulat atâtea experiențe plăcute sau neplăcute, încât uneori mă simt ca și cum aş sta în mijocul unei intersecții. Pur și simplu stau, iar în jurul meu e o mare aglomerație de cuvinte... În toată agitația din jur, ca și cum aş avea o telecomandă în mână, apăsă pe pauză ca să fac liniște.

Cuvintele!...Cântăresc așa de puțin pentru mine...inevitabil urmăresc să văd dacă sunt urmate de fapte. Au o așa mare putere, dar parcă prea ne-am obișnuit să rostim ceea ce pare interesant și sună bine, fără a avea cu adevărat intenția de a împlini. Nu vi se pare că trăim într-un secol al cuvintelor multe și a faptelor puține? Cunoaștem atât de mult, știm exact ce ar trebui să facem...dar amânăm, și astfel rămân doar planuri în așteptare. Exact ca un cetățean frumos îmbrăcat și cu bagajele pregătite, stând pe un peron în așteptarea unui tren care nu mai vine.

"Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri." Iacov 1:22 Nu e așa de greu frații mei! Nu e chiar deloc greu, surorile mele! Tot ce trebuie să facem este să nu mai amânăm. Am decis împreună cu soțul meu, că atunci când auzim de o nevoie, să acționăm pe loc. Atunci când primim o cerere de rugăciune, să nu o amânăm pe mai târziuși uite așa am început să promitem mai puțin și să facem mai mult.

"... binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea."

1 Petru 3:9

Crăciunul în imaginea mea, a fost mereu despre a dăru. Dumnezeu ne-a dăruit cel mai minunat cadou. L-am primit pe Isus, și astfel "Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slavă Lui..."Ioan 1:14 Dumnezeu și-a împlinit promisiunea, și ce minunat e când Cuvântul rostit se îplinește.

Începe prin a face lucruri simple, pentru oameni care nu îți pot întoarce favoarea. Te va ajuta și pe tine, deoarece nu vei aștepta ceva în schimb.

Vecina ta, cu siguranță ar fi surprinsă și s-ar bucura de o prăjitură pe care ști să o faci cel mai bine. Și dacă nu ști să faci, poți să cumperi una și să o oferi așa pur și simplu.

Acel om al străzi, care îți pare respingător, ar bea o cafea caldă și poate că nu a mâncat de mult ceva gustos. Un sandwich sau un corn cu ciocolată, ar fi un vis împlinit. Vânzătoarea obosită de la magazin, ar avea nevoie că cineva să îi zică că face o treaba extraordinară, iar femeia îmbrăcată sărăcăcios care se uită îndelungat la prețurile de pe rafturi, s-ar bucura enorm să plece acasă cu ceva de mâncare pentru copiii ei. Adu-ți aminte și de băiațelul desculț care te așteaptă la intrarea magazinului. Sigur îi plac bomboanele și ciocolată, un suc sau un pachet de biscuiți și de ce nu o pâine pentru familia lui. Nu ezită să faci oricare din exemplele de mai sus și nu numai. Dacă observi o nevoie, este pentru că Dumnezeu a dat un vâl la o parte, știind că ești capabil să acționezi și să binecuvintezi.

Lasă faptele să vorbească mai mult decât vorbele!

Mulți oameni au nevoie de o încurajare și chiar o îmbrățișare, dar eu mă refer la acea persoană despre care știu sigur că nu trebuie să trec pe lângă, fără să îi ofer un compliment și o vorba care va forța zâmbetul să apară pe chipul ei. Și tu cunoști astfel de oameni! De ce să nu schimbi ziua cuiva? De ce să nu te forțezi să ieși puțin din confortul tău și chiar dacă îți este greu, să rostești o binecuvântare?! Cu cât vei face mai mult asta, cu atât îți va fi mai ușor și va deveni ceva normal.

Fă tot ce îți stă în putere pentru ceilalți, și astfel vei moșteni la rândul tău binecuvântarea. Alături de gestul tău, spune-le că Dumnezeu îi iubește! Spune-le despre darul Lui cel mai de preț. Spune-le despre Isus!

Ai putea fi chiar tu, răspunsul la rugăciunea cuiva.

Ține minte! Dacă Dumnezeu a pus ceva în inima ta pentru a avea un impact în viața altcuiva, înseamnă că acel lucru, e și în inima Lui de Tată!

Daniela Decean

Crăciunul în imaginea mea, a fost mereu despre a dăru...
Începe prin a face lucruri simple, pentru oameni care nu îți pot întoarce favoarea. Te va ajuta și pe tine, deoarece nu vei aștepta ceva în schimb.

Când va veni El...

Trecuse 400 de ani de când Dumnezeu nu mai vorbise. După ce vorbise lui Maleahi și promisese că „va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor” (Maleahi 4:6). Dumnezeu tăcuse. Oamenii așteptau nerăbdători un semn, un înger sau o veste bună. Maria fusese înștiințată că va naște pe fiul lui Dumnezeu; la auzul acestei vești Maria se luptă cu îndoiala și nu se poate opri din a se gândi cum va fi.

„Când va veni El?
Și cum va veni?
Cine ne va înștiința?
Fi-vor tunete
Ori mișcări de trupe
Înainte de venirea Sa?
Fi vor steaguri și trompete
Când va veni El?” (M. L'Engle)

Era liniște, frig și fiecare inimă aștepta o minune. Minunea ia ființă, dar nu izbește privirile oamenilor. Maria primește în brațe minunea și promisiunea devine realitate. Isus se naște dar trompetele nu răsună, oamenii nu află și ei continuă să aștepte minunea. Isus vine ca un copil pentru a înlătura barierele, vine vulnerabil pentru că știe că doar așa se va putea apropia de omenire.

Conform relatării din Apocalipsa copilul e pe punctul de a se naște, iar balaurul atacă, iar atunci când violența atinge cote maxime privirea noastră este ațintită asupra copilului, urechile noastre sunt cuprinse de sunetul dulce al unui plânset, primul plânset al pruncului Isus. Sosește! lăsând toată gloria în cer. Salvarea a venit și a luat forma unui copil. Dragostea s-a născut și Harul s-a arătat.

E liniște și în casa ta, iar inima ta așteaptă minunea. Rugăciunile par să se înalțe și să se oprească la tavan. Aștepti cu brațele deschise răspunsuri și promisiunile par să nu se împlinească. Te-ai făcut vulnerabilă atunci când ți-ai împărtășit durerea, iar încrederea ți-a fost trădată. Lupta dintre cer și cel rău se dă la orizont și de multe ori te lași cuprinsă de îngrijorări uitând din partea cui vin ele. Salvarea a venit și e disponibilă pentru tine.

Dragostea și Harul sunt la îndemâna ta. Plânsul lui Isus din iesle este și plânsul lui de acum: plânge pentru tine și dorește să pricepi mai mult decât vezi, să crezi mai mult decât te îndoiești.

Stai în sala de așteptare și aștepti vestea bună, iar Vestea bună este în inima ta.

Oriunde ești, cu lacrimile îngheșuindu-se în ochii, cu durerea palpitând în inimă, cu zdrobirea ta pe care te chinui să o ascunzi, El e acolo.

Trăim zi de zi cu idea unui Dumnezeu îndepărtat, a unui Dumnezeu care se lasă așteptat când El e chiar lângă noi. Minunea a luat ființă și vrea să-și facă loc în viața fiecăruia; trebuie doar să acceptăm, iar atunci când vom înțelege că El e cu noi în fiecare zi pe acest pământ, vom începe să privim spre cea de-a doua venire și ne vom întreba:

„Când va veni El?
Și cum va veni?
Fi-vom noi oare pregătiți?”
(M. L'Engle)

Flavia Precup

Îl văd

Îl văd, dar nu acum.
Îl privesc, dar nu de-aproape.
Cu ochii ațintiți spre cer, eu stau în drum
Și lacrimi multe strâng în ale mele pleoape.

Îl văd în cerul clar și-nseninat,
Îl văd în vântul ce-mi brăzdează fața,
Îl văd în Slavă îmbrăcat.
EL, ca un Soare-mi luminează viața.

Îl văd și-atunci când mi-este greu;
Când simt că nu mai pot și-aș renunța.
Duios și blând îmi spune:
"Draga mea, acum de-ajuns îți este Harul Meu".

Ce face cerul ca să fie cer?
Și inima de ce tânjește după el?
Stau singură pitită-ntr-un ungher
Și gându-ncet, m-apropie de EL.

EL, Dumnezeu, Stăpân pe cer,
Stăpân pe Univers și pe pământ.
Să fiu cu Domnul meu, asta îi cer.
Eu cred în EL ca Marele "EU SUNT".

Pe-acest pământ, în parte doar Îl simt.
Și tot în parte-L văd și Îl aud.
Însă acolo-n veșnicii
Acest "în parte" atunci, se va sfârși.

Aștept această glorioasă zi!
Cu îngerii să-l cânt o veșnicie.
Și-atunci când fața-l voi privi
Să plâng și-apoi să râd de bucurie.

Îl văd, dar nu acum.
Îl privesc, dar nu de-aproape.
Cu ochii ațintiți spre cer eu stau în drum
Și nu mai plâng, ci plânsul îl prefac în șoapte...
...În șoapte dulci pentru al meu lubit..

Simona Decean

De acest Crăciun: prezentă sau perfectă?

În fiecare an alergăm frenetic în căutarea bradului perfect și al cadoului perfect. În luna decembrie ne focalizăm toată energia pe cumpărături. Uităm că cei din jur au nevoie de noi. Uităm că unii sunt în luptă pentru viața lor sau pentru mântuirea oamenilor apropiați lor. Căutăm și cumpărăm, cumpărăm și căutăm.

Luna decembrie trece și ne trezim după mijlocul lunii decembrie că trebuie să ne apucăm de făcut prăjituri și curățenie. Nu mai avem răbdare cu copii și cu părinții noștri; nu mai avem timp pentru a fi alături de cei care au nevoie de sprijinul nostru. Avem de lucru și totul trebuie să fie perfect. Parchetul trebuie să lucească, toate rufele trebuie să fie la locul lor, felicitările trebuie să fie trimise, șemineul trebuie șters, decorațiunile trebuie așezate fiecare la locul lor: să nu pară sărăcăcios dar nici să nu fie prea plin. Căutăm perfecțiunea...dar oare despre asta este vorba?

„Prezență mai presus de perfecțiune” se intitulează cartea Shaunei Niequist, o carte care am citit-o în urmă cu un an și care mereu o răsfoiesc cu drag.

„Tânjirea după perfecțiune ne menține izolați și epuizați – ținem oamenii la distanță și alergăm mereu de colo-colo, încercând iar și iar să atingem un fel de ideal care nu mai vine. Eu am ratat atât de multe din viața mea reală, umană, frumoasă și mai puțin frumoasă, încercând să forțez perfecțiunea. Însă în ultima vreme, mi-am dat seama că perfecțiunea este lipsită de pericol, controlată, dirijată. Descopăr că sunt atrasă de haos, de întuneric, de lucrurile care sunt iubite până la uzură sau care sunt pur și simplu extrem de imperfecte în felul lor splendid.”

Da, prezența e mai importantă decât perfecțiunea!
Prezența înseamnă să fi acolo, așa imperfect cum ești!
Prezența înseamnă să fi dispus să ascuți, chiar dacă uneori ai vrea tu să te descarci.
Prezența înseamnă să fi acolo, gata să vorbești adevărul.

Te chem să fi prezentă în aceste zile: prezentă la programul imperfect al bisericii, prezentă la fericirea copilului tău când îți înmânează cadoul imperfect, prezentă la bradul împodobit frumos dar nu perfect. Te chem să fi acolo unde e nevoie de tine și să lași grijile și problemele de-o parte. Te chem doar să fi prezentă acolo unde El te-a pus.

Flavia Precup

"Viața merită trăită!"

"Viața merită trăită!", e un slogan așa des întâlnit și popular. Spunem vorbele acestea așa ușor, dar înțelegem cu adevărat ce semnificație au? Înțelegem ce înseamnă a trăi?

În Evrei 13:7 spune:

"Uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitului felului lor de viață și urmați-le credința".

Credința unui om îi conduce pașii pe calea vieții.

Cornelia Savencu este exemplul unui om care și-a trăit viața prin credință în Dumnezeu. Ea s-a născut într-o familie de ortodocși, iar la vârstă matură l-a întâlnit pe Domnul și a luat botezul într-o biserică evanghelică. Convertirea ei a fost una autentică, a renunțat la lucrurile lumești ghidându-și viața doar după Biblie, Scriptura a fost lege pentru ea și nu a căutat niciodată scuze pe calea pocăinței. A afirmat cu mândrie în orice împrejurare că e copil de Dumnezeu deși vremurile acelea nu favorizau pocăitii.

Și-a întâlnit soțul în biserică, iar Dumnezeu le-a dăruit 11 copii. Să crești atâtea copii nu e ușor, iar viața ei a fost presărată și cu momente grele și totuși, curajul ei în viață nu a lăsat-o să deznădăduiască, a luat fiecare zi pas cu pas încrezându-se în Dumnezeu. Greutățile nu i-au furat pacea. Mulți colegi de serviciu o judecau și o întrebau mereu "cum o să te descurci cu atâtea copii", ea zâmbea și glumea spunând că la bătrânețe o să colinde de pe un continent pe altul să îi viziteze. Și-a văzut copiii ca o binecuvântare și nu ca o povară.

Dumnezeu i-a umplut sufletul cu bucurie și ea nu a păstrat-o doar pentru ea, ci a arătat-o tuturor prin zâmbetul ei nelipsit și cuvintele ei încurajatoare "o să vezi că o să fie bine".

E așa de minunat să ți se vadă frumusețea lui Dumnezeu pe chip, să te trezești dimineața și să cauți partea bună a lucrurilor în ciuda poverilor, să alegi vorba dulce și nu critică, să cauți să faci nu doar să aștepti favoruri.

Această femeie a fost mereu în mișcare. Alerga pentru copiii ei, dar alerga și pentru ceilalți.

Îi plăcea să vorbească și știa să se adreseze oricărui om indiferent de clasă sa socială, iar îndrăzneala ei nu a uitat niciodată să vorbească despre Dumnezeu.

Împlinirea voii lui Dumnezeu aduce împlinire în viață. Cornelia a trăit bucuria să își vadă toți copiii în apa botezului și în haine de nuntă. Asta a fost una dintre cele mai mari realizări oferite de Domnul aici pe pământ - mângâierea cea mai dulce pentru o inimă de mamă.

De multe ori ne întrebăm dacă se merită să trăim o viață curată sau dacă are vreun rost să investești în relații. De ce să căutăm să facem bine? Să vorbim frumos când lumea este așa de rea? De ce să arăți pocăință când oricum nu te vede nimeni? Și totuși prin viața oamenilor care au trăit prin credință ne dăm seama că înainte de toate suntem văzuți de Dumnezeu.

Tatăl nostru nu rămâne niciodată dator, El ne răsplătește cu bucurii pământești, dar mai mult decât orice El ne dă cerul.

Cornelia Savencu s-a bucurat de darul unei vieți trăite bine și cu scop.

A avut biserică, familie, prieteni, iar pe 18 Septembrie 2020, ea a primit cerul. Viața ei nu a fost fără rost, mărturia ei a schimbat vieți, iar mireasma ei a fost una plăcută între oameni. În urmă ei a lăsat un soț, 11 copii, 5 nurori, 6 gineri și 26 de nepoți. A rămas un dor imens, dar în inima lor nu este disperare, ci dor de Rai. Cerul le e mai drag acum ca niciodată.

Această femeie a fost mama mea, ea nu a fost un om perfect, ci un om sculptat de Dumnezeu, iar viața ei mă motivează să merg mai departe urmând calea pocăinței. Amintirile dragi ce le-a lăsat în urmă sunt rezultatul unei vieți cu Hristos. Viața ei nu a fost frumoasă pentru că a fost ușoară, ci pentru că s-a supus singurului Dumnezeu Adevărat.

Traiul nostru pe pământ nu este la înțămplare, suntem fii de Împărat și vom putea trăi cu adevărat, doar atunci când vom umbla în toate cu Dumnezeu.

Marta Mateas

Biserica Creștină după Evanghelie
"SION" - Londra

Familia:

templu sacru al individului

În vreme de criză familia trebuie să fie unită. Nu-ți sacrifica familia pentru eșecurile din exterior. Când nu ai de ce să te legi familia se strânge în jurul cuvântului.

Pandemia de Coronavirus, dincolo de măști, dezinfectant, distanțare socială și autoizolare, a mai adus cu sine și un pachet generos de procovări și incertitudini.

Cu siguranță acest virus a reușit să ne scoată pe toți din „bârlog”, din zona noastră de confort, obligându-ne să ne confruntăm cu sentimentul de anxietate, teamă și frustrare.

În această perioadă istorică pentru întregul mapamond, am simțit și eu la rândul meu instabilitatea la locul de muncă, acest factor s-a transformat pe parcurs într-o stare care îmi sugruma orice perspectivă de viitor.

Datorită sistemului meu de gândire, și datorită unei relații sănătoase de cuplu am reușit să-mi mențin echilibrul psihic în toată perioada asta.

Una dintre cele mai importante lecții pe care le-am învățat în viață provin din idei legate

de stima de sine și puterea de a te reinventa, factor ce a servit dezvoltării mele personale. Când aveam vreo 20 de ani îmi propusesem să excelez atât în carieră cât și în familie, pe parcurs însă, mi-am dat seama că acest lucru nu este atât de simplu precum pare, mai ales dacă nu toate lucrurile depind de tine.

În Biblie am descoperit că viața noastră nu este doar o frântură scurtă, care azi este, iar mâine nu va fi. Viața nu este compusă doar din frici, anxietate, teamă, atacuri de panică, incertitudine și tristețe. Viața pe care Creatorul ne-a promis-o este compusă din ingrediente divine, iar detaliile vieții noastre nu îi sunt indiferente.

Când îți dai seama că Dumnezeu te cunoaște personal, îți este mai ușor să te reinventezi iar și iar, zi după zi, eșec după eșec. În momentul în care înțelegem că am fost creați pentru veșnicie, experimentăm cu adevărat dragostea Lui Dumnezeu față de noi.

„În vreme ce fiecare om se teme de îngrijorare, te rog să îți îmbrățișezi familia și să o consideri ca pe un templu sacru al existenței tale.”

În cele mai dificile circumstanțe, în care nu mai ai încredere în prezent și îți este greu să te reinventezi, familia se strânge în jurul Cuvântului.

Astăzi nu înseamnă să citești devoționalul în fiecare dimineață sau să dedici 10 minute pe zi citind Biblia.

Să te strângi în jurul Cuvântului înseamnă să reușești să-ți conectezi familia cu cerul!

Consider că nici-o carieră nu se compară cu această conectare. Asemenea lucru trebuie să aibe continuitate, sunt o mulțime de mici acțiuni cotidiene care trebuie să facă parte din viața ta de cuplu

. Să ai un partener care te susține în momente de incertitudine este o adevărată binecuvântare. Și pe asta vreau să pun accentul astăzi.

Căsnicia noastră se bazează pe o comunicare continuă și eficientă, discuții lungi despre lucrurile pe care le-am citit fiecare, despre evenimentele care se întâmplă în jurul nostru și despre dileme existențiale la care ne gândim din când în când.

Primim zi de zi notificări pe telefon, avertismente financiare, cum că ar veni peste noi o criză mondială fără precedent.

În vreme ce fiecare om se teme de îngrijorare, te rog să îți îmbrățișezi familia și să o consideri ca pe un templu sacru al existenței tale.

Acest templu, trebuie construit și protejat zi de zi, nu doar în vreme de pandemie. Să reușești astăzi să închizi ușa gândurilor care îți dăunează existența, să elimini orice factor de stres din exterior te va ajuta să înțelegi că întotdeauna există o altă oportunitate, mai bună și mai sănătoasă pentru tine și familia ta. Doar trebuie să fii curajos și asumat.

Bianca Ionescu (foto)
Jurnalist -Biserica Adventistă București

Dragă Doamne!

Îți scriu această scrisoare în speranța că nu mai este mult și ne vom vedea față în față...Dar până atunci vreau să știi că mi se topește inima de dor după Tine și Curțile Tale. Sufletul meu suspină și tânjește după prezența Ta... Am gustat din bunătatea Ta și ești așa de bun, Doamne!

Știu că Fratele meu mai Mare a plecat să îmi pregătească un loc, ca acolo unde este El să fiu și eu. Cât de frumos mi-a spus înainte de a pleca: "Dacă Mă iubești, vei păzi poruncile Mele". Am vrut și am încercat din răputeri încă din fragedă pruncie să nu încalc niciuna din poruncile Lui, dorind să obțin cumva aprecierea Ta prin neprihănirea proprie.

Am falimentat de atâtea ori în strădania mea de a mă ridica la standardele Tale, făcând atâtea lucruri de capul meu crezând că îmi pot gestiona singură viața. Da, Tată, am păcătuit cu voia și fără voia mea.

Am crezut că dacă postesc regulat, îmi dau zeciuiala și fac milostenii, ești așa mândru de mine, că mă și vedeam intrând triumfătoare pe porțile raiului Tău. Cât fariseism! Câtă fățarnicie! Câtă falsă neprihănire! Am înțeles mai târziu că nu pot face nimic să mă iubești mai mult decât mă iubești deja și nimic mai puțin ca să renunți la dragostea Ta pentru mine.

MĂ IUBEȘTI AȘA CUM SUNT.

Mai știi Isus când ai venit la mine într-o dimineață tomnatică, Te-ai aplecat și M-ai ridicat din neputința, necredința și păcatul meu? Mi-ai șters lacrimile și m-ai privit direct în ochi...am vrut să fac și eu același lucru dar m-am simțit neputincioasă și nevrednică. Te-am întrebat despre urmele cuielelor din palme. Atâta iubire am simțit în răspunsul Tău, că și acum parcă simt fiorii de atunci.

Nu voi uita niciodată acel răspuns: "Iubita mea fiică, cu fiecare cui bătut în trupul Meu, a fost ispășit fiecare păcat. Ești prețuită și nespus de iubită, ești prințesa Mea pentru care dau oameni și popoare. Îți ofer HAR pentru ca și tu să îl oferi fără rezerve. Am început să plâng, conștientizând cu fiecare sărut primit, iertarea și Harul în inima mea.

Tată scump, vreau să vin acasă! Mă doare pământul...și e plin de sălnicie. Știu că vremurile pe care le trăiesc acum nu sunt necunoscute de Tine, pentru că M-ai avertizat prin Cuvântul Tău că vor veni vremuri grele și toate aceste lucruri trăite acum, trebuie să se întâmple. Ajută-mă să mă țin strâns legată de Tine și de Cer. Acolo e ținta mea! Acolo e casa mea! Acolo mă voi întâlni cu Sfinții care mi-au încununit copilăria cu faptele lor de vitejie scrise în Scripturi și citite în prag de seară.

Dar până atunci...vreau să trăiesc frumos, să mă adâncesc în Promisiunile Tale, să nu mai trăiesc eu ci Tu să trăiești în mine; și viața pe care o trăiesc acum să o trăiesc prin credința în Fiul Tău care M-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Și te mai rog ceva...Ajută-mă să nu risipesc TIMPUL pe care mi-l dai, pentru că este atât de prețios. Am învățat că timpul meu nu a fost și nu va fi... timpul meu ESTE. ACUM e timp să arăt HAR! ACUM e timp să iubesc, să iert, să încurajez, să binecuvântezez, să slujesc, să mă bucur de fiecare lucru, să am pace, să Te mărturisesc mai mult ca oricând, să fiu mâna și inima Ta aici pe pământ.

Dacă așa frumos e cu Tine aici, cum va fi o veșnicie întreagă!

PS (Mă rog să fie-n cer toată casa mea!)
Cu deosebită prețuire și respect, fiica ta mai mică.

Simona Decean
(foto)

Testamentul de pe oatră

*Nu iau nimic cu mine, e-al vostru tot ce-am strâns
Florile din grădina bunei și menta de pe lunci
A.....și ulciorul de la străbunicul e tot în pod
N-au mai venit colindătorii....parcă nu-s sărbători.*

*Pe prispă sunt vreascuri uscate
Să nu răbdați de frig de mai veniți pe-aici
De n-or mai fi plăcinte în cămară
Să mă iertați c-am obosit de ierni.*

*Să dezlegați câinele din grădina
Spuneți-i să mai vină pe la vie
Să treacă pe cărarea cea îngustă
S-ajungă repede;poate-o vrea să ramâie!*

*Și când or trece poamele uscate
Suiți coșul de plop în pod
Am pus și cheia-n șură sub covată
Dacă la anul pomii-or mai da rod*

*Pe la bunici mai treceți câteodată
Că nu mai au nevoie de nimic
Au strâns mărunți și-așteaptă să-i împartă
Și la nepoții pe care nu-i cunosc*

*Și nu-mi aduceți flori că se usucă
Nici haine.Cin-le-o mai purta?
Aduceți-mi un ceas măcar,nepoții
Să-i mai văd râzând.....să-i pot îmbrățișa!...*

Reghina Popa -Germania
28 dec 2019 –ziua în care a fost scrisă poezia

ULTIMUL

*C*hiar dacă trec prin greu pustiu și doare
Și mă lovesc de pietre și pământ
Când neputința vrea să mă doboare
Eu știu că Tu ai ultimul cuvânt.

*Și chiar de rabd de sete prin pustie
Și pasul meu e istovit și frânt
Prin asrșița, cuptor sau viscolire
În toate Tu ai ultimul cuvânt.*

*Și chiar dacă e greu să-naintez pe cale
Și nu Te mai aud în susur blând
De nu trimiți prin corbi în cioc mâncare
Tu chiar și atunci ai ultimul cuvânt.*

*Și chiar dacă nu văd, eu cred puternic
Că singură nu mă lași prin vai adânci
Cu brațul sfânt mă înconjori pe-alături
Și știu că Tu ai ultimul cuvânt.*

*Și chiar de nu primesc aici răspunsuri
Eu nu mă las și nu mă dau înfrântă
În ceruri răsplătirea va fii dreaptă
Căci ai promis-o Doamne prin Cuvânt*

*Și viața mea întreagă e predată
Mă lupt să ajung în Canaanul sfânt
Acolo mă așteaptă mama, tată
O Doamne-n veci ai ultimul cuvânt!*

CUVÂNT

Estera Berende
Biserica "Aleluia Dearborn"-Michigan, U.S.A

Magii

*Unde este Împăratul născut de curând?
au întrebat cei trei magi, pe Irod împărat.
Fiindcă steaua la răsărit am văzut-o noi
și-am venit să-I închinăm daruri de soi...*

*În Bethleemul din Iudeea, așa a spus proorocul
se va naște Isus, Mesia și Hristosul
acest răspuns preoții mai de seamă l-au dat
și cărturarii....lui Irod împărat.*

*Tu Bethleeme, Țara lui Iuda, nu ești deloc neînsemnată,
căci din tine se nascu-Mântuitorul, veșnica speranță
Fățarnicul Irod pe magi i-a trimis și îndrumat
să-i dea și lui de știre când pruncul l-au aflat.*

*Când au văzut Steaua, magii săltau de bucurie
L-au găsit și I s-au închinat plini de evlavie.
pân'la pământ s-au plecat să-i dea aur, smirnă și tămâie,
dar pe Irod nu l-au înștiințat, căci Domnul în vis le-a arătat
de viclenia și răutatea acestui Împărat.*

MARICICA CRISTEA
Ciclova Montana

Vino la Domnul păcii

A fost odată un rege care a oferit un premiu artistului care avea să picteze cea mai bună imagine a păcii. Mulți artiști au încercat dar când regele le-a văzut două dintre ele i-au atras atenția. O imagine era a unui lac calm. Lacul era o oglindă perfectă pentru munții falnici din jurul lui și pentru cerul albastru prin de nori albi și pufoși. Toți cei din jurul regelui ziceau că această imagine este imaginea perfectă a păcii. Cea de-a doua imagine era alcătuită din munți accidentați, deasupra era un cer gri din care cădea o ploaie mărunță. Pe marginea muntelui se vedea o cascadă. Când regele s-a uitat a văzut în spatele cascadei un tufiș mic în care o pasăre mama își construise cuibul. Acolo, în mijlocul apei furioase, pasărea mama era liniștită. „Aleg cea de-a doua pictura ca fiind cea mai bună imagine a păcii, pentru că” explică regele profund atins „pacea nu înseamnă a fi într-un loc în care nu există zgomot, neazuri sau muncă grea. Pacea înseamnă să fii în mijlocul tuturor acestor lucruri și să fii totuși calm în inimă.

Acesta este adevăratul sens al păcii! spuse regele cu fața plină de pace.” (Autor necunoscut)

A fost un an greu pentru fiecare dintre noi și cred că inimile noastre erau mult mai liniștite Crăciunul trecut și cu siguranța la trecerea dintre ani nu am fost atât de mulțumitori cum ar fi trebuit. Nu știam ce urmează și nu știam să mulțumim cu adevărat pentru sănătate și libertatea de a ne vedea unul pe celălalt. N-am știut să prețuim pacea pentru că o aveam din plin. Acum însă suntem nevoiți să privim zgomotul din jur și să învățăm să ne calmăm inimile.

Ce înseamnă pacea pentru tine și cum poți în această perioadă să fii plină de pace? Nu vreau să pierdem esența Crăciunului din cauza unui virus. Nu vreau să pierdem minunata pace amintindu-ne mereu de anul greu care a trecut.

Domnul păcii a fost cu noi în toate și cred că dacă ochii noștri sunt deschiși vom vedea că El este cu noi în fiecare clipă, chiar și atunci când tace.

**„Căci un Copil ni S-a născut,
un Fiu ni s-a dat și domnia va fi
pe umărul Lui; Îl vor numi:
Minunat, Sfetic, Dumnezeu
tare, Părintele veșnicilor, Domn
al păcii.” (Isaia 9:6)**

Domn al păcii. El este Domnul păcii noastre. El, pruncul născut în ieslea umilă încălzită de animalele zgomoase și urât mirositoare.

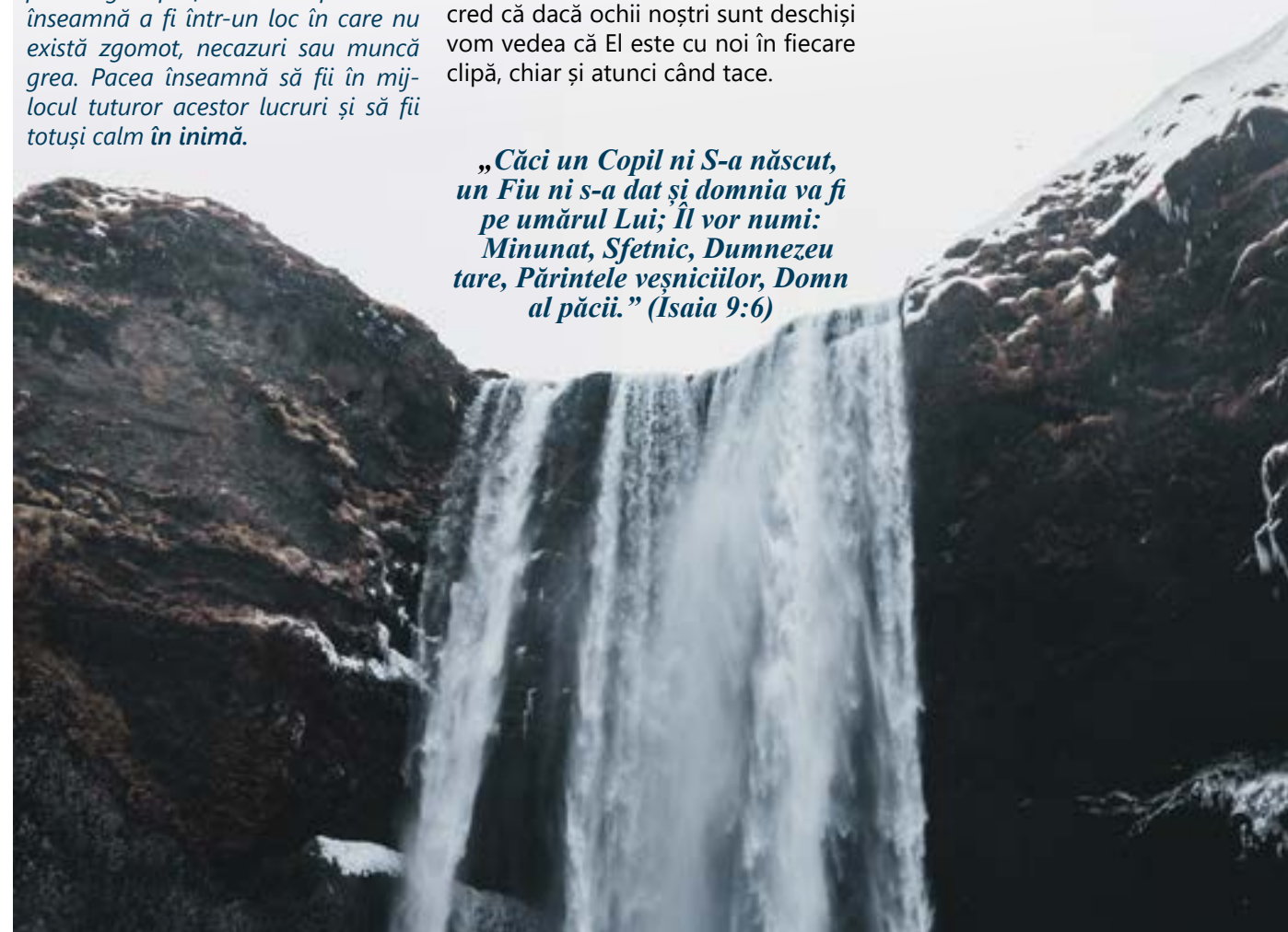
Te chem din zbuciumul sufletesc în care te afli, din mulțimea gândurilor și din plafonarea în care te afli:

Vino la Cel care poate împlini nevoile inimii tale.

Vino să-ți lași inima să se scalde în dragostea Lui. Vino să-ți lași întrebările și îngrijorările la ieslea Noului născut. Vino să vezi cine este acest Copil pe care îngerii îl întâmpină cu imnuri glorioase. Vino să vezi cum îți poate schimba El viața.

Vino să privim la Domnul păcii și să ne umplem inimile de pacea Lui.

Flavia Precup

Casa ideală de Crăciun!

Cum ne împodobim locuința de sărbători?

Cum ne împodobim sufletul?

Luna Decembrie – mă învăluie cumva într-o pelerină magică. Este cea mai frumoasă perioadă din an pentru că se apropie sărbătorile de Crăciun cu magia și bucuria lor, sărbătoarea Nașterii Domnului și tot ce aduce ea: căldură, veselie, zăpadă, colinde, miros de brad și portocale, arome de prăjituri, obraji roșii, împodobirea bradului și bucuria de a oferi cadouri celor dragi.

Întâmplarea face că povesteam zilele acestea (sau poate nimic nu este întâmplător?!) de magia și farmecul aparte ce îl creea mama mea în acesată perioadă cu tot sufletul curat și plin de bucurie – (și nostalgia mea) ce mă cuprinde când îmi aduc aminte de felul în care ne atrăgea în acea lume de basm! Pe care doresc acum să o împart cu voi...

Casa trebuie amenajată și pregătită cu multă grijă, toate acestea pentru a primi ("cum se cuvine", așa spunea mama mea) oaspeții și pe Moș Crăciun în cinstea Nașterii Domnului Isus. Mama avea darul acela magic – de care îți povesteam, umplea casa cu farmec, arome și veselie, cu timp alocat serios – pentru a plănui decorațiunile și detaliile care vor transforma casa într-un cămin în Spiritul Crăciunului.

Apoi, toată casa (aparținătorii acelei familii) erau implicați cu diferite sarcini pentru a transforma casa într-un cămin cald și primitor.

Și toate acestea mi se păreau atunci atât de magice – desprinse din poveste, care mă trimiteau cu gândul la Cer, la Dumnezeu și Divin – mai târziu, am înțeles că această magie venea de la El-Dumnezeu!

Și cât puteam să fiu de recunoscătoare pentru toate trăirile și sentimentele frumoase – unice, alături de cei dragi mie.

Spiritul sărbătorii începe cumva în sufletul tău...când îți faci "curat", acolo când "împodobești" cu dragoste, înțelegere, bunătate și dăruire – această mare sărbătoare – când faci pace cu tine și Dumnezeu – când înțelegi... ce minune ești, creată din iubire – atunci poți oferi!

Pregătește-ți așadar sufletul – prin bunătate, dăruire, rugăciune – apoi începe prin împodobirea casei: brad, lumânări, colinde, cadouri, masă tradițională, cozonac și prăjituri.

Adu-ți spiritul sărbătorii în fiecare încăpere, prin detalii simple dar de efect. Putem decora pervazul ferestrei cu lumânări parfumate, crenguțe de brad, combină obiecte de decor specific mici de sticlă, porțelan sau globuri – asortându-le cu o ghirlandă, pornește focul în șemineu, încălzește casa cu colinde de Crăciun în fundal, poți să îți creezi aranjamente din crengi de brad, vâsc și globulețe cu instalații de pom. Pentru aranjamentele de interior, te poți juca cu diferite obiecte, cutii, perne decorative, tăvi specific acestei atmosfere. Fiecare își alege culorile preferate pentru decorațiuni. Culori clasice ale Crăciunului sunt roșu și verde combinate cu străluciri aurii sau argintii. Însă pentru a personaliza casa, fiecare își poate exprima coloristica stilului (și poate...sunt ani...în care vrei puțin și simplu, și poate sunt ani în care vrei mult și împodobit !)... Dă-ți voie să arăți și să exprimi tot ce ai în suflet în acel moment!

Poți alege bradul în variantă naturală sau artificială – acest moment special de împodobire simbolic – adună împreună membrii familiei în jurul pomului, unde îl puteți orna cu varianta clasică sau modernă după inspirația fiecăruia. Pe lângă brad puteți pregăti câteva aranjamente natural e – un coș cu cetină și conurii, măceșe roșii, un vas cu flori legat cu fundă în ton cu cele din pomul de Crăciun.

Aranjatul mesei de Crăciun – masa tradițională, încărcată cu bunătați: sarmale, cârnați, friptură, cozonac și prăjituri – este nelipsită în casa fiecăruia – fiind simbolul bunăstării și adunări membrilor familiei. Scoate fața de masă, care poate fi cât mai simplă și într-o culoare, farfuriile și tacâmurile, paharele, carafele cât mai simple sau cât mai colorate – specific cu motive de iarnă, șervețele cu desene de sărbătoare, sau simple într-o culoare, nu uita de ornamente sau flori pe masă și obligatoriu o lumânare cel puțin!

Poate ai norocul să fii moștenit tăcămuri de argint, pahare de cristal, sfeșnice elegante, scoate-le! Este ocazia ideală și invitații se vor simți răsfățați. Și pentru mine, nelipsite portocale – mirosul copilăriei mele – pe care îl asociez cu sărbătorile de iarnă- toate mă învăluie în acea magie de care îți povesteam la început.

Lasă spiritul sărbătorilor să te învelească încă de la intrarea în casă – decorează-ți ușa sau holul de la intrarea în casă, asigură-te că mirosul este întodeauna plăcut.

Sufrageria și povestea bradului de Crăciun este locul unde o să va petreceți cel mai mult timp cu familia și musafirii, prin urmare acest loc trebuie să fie cu adevărat magic, iar instalația din bradul de Crăciun și lumânările trebuie să fie aprinse, să pâlpâie.

Atmosfera caldă de Crăciun în dormitor, așternuturi curate – poți alege albul pentru o variantă elegantă, sau multicolor pentru o atmosferă mai distractivă – roșu, cel puțin pe perioada sărbătorilor o să ai impresia că dormi într-o lume de basm, perne cu mesaje de sărbători, cuverturi cu motive de iarnă, spațiul din jurul ferestrei sau pervazul – toate pot fi împodobite după bunul tău plac – și nu uita de lumânări.

Bucuria cu arome de Crăciun – expune coșuri cu portocale și clementine, borcanul cu turtă dulce și miros de scorțișoară, biscuiții în formă de brăduți, nuci, vin fiert cu portocală și scorțișoară, platouri cu aperitive și prăjituri toate pregătite și aranjate să îți umple sufletul de bucurie.

Ținuta de Crăciun – Crăciunul se sărbătorește de cele mai multe ori, cu familia și cei apropiați. Fiind o ocazie specială, trebuie să avem grijă și de acest aspect. Se spune că ceea ce alegem să îmbrăcăm ne reprezintă și este cartea noastră de vizită pentru cei din jurul nostru, însă cel mai important este să ne îmbrăcăm cu ceea ce ne vine bine și potrivit, apoi să ținem cont de concordanța locului unde ne aflăm. Nu uita să accesorizezi ținuta, încearcă să combini obiecte vestimentare încât să completezi imaginea prin accesorii simple sau mai complicate, dar să păstrezi accente specific acestor sărbători. Ai grijă de coafura și manichiura ta, care trebuie să fie impecabile (eu personal, în acesată perioadă ador oja roșie).

Oferă cadouri celor dragi, împachetarea cadourilor, ambalajul, felicitările mesaje – cu sincere urări – toate îți vor umple inima. Nu uita: cadourile vin mereu din suflet! Nu uita: Împreună bucuria e mereu mai mare! Și cel mai vindecător este să oferi!

În final, ține minte: că toate aceste decorații ar fi bine să reflecte personalitatea ta – unicitatea ta și cel mai important este ceea ce sărbătorim în această perioadă magică și cât de bun și frumos este Dumnezeu – că ne-a binecuvântat cu atâtea lucruri minune – smerenia, recunoștința, iubirea față de Dumnezeu și de semenii – Nașterea Domnului- sărbătoarea familiei!

Obiceiurile românești, colindatul este unul dintre obiceiurile de Crăciun, bradul de Crăciun, Moș Crăciun, și darurile, pe toate păstrează-le în inima și simțirile tale și împarte-le cu toți cei dragi – ca o moștenire de suflet – lasă ceva "magic" în urma ta!

Darul cel mai de preț este "iubirea"!

Și ca îndemn, dacă îmi permiți!...
Fii și tu BUCURIE – pentru cineva.

Alina Lia Colcer

Părinteală fără tocmeală

LECȚIA 3: Rutina

Suntem deja la lecția 3 din seria "Părinteală fără tocmeală". Sper că lecțiile anterioare v-au fost de folos și că-L vedeți pe Dumnezeu la lucru pe măsură ce pas cu pas puneți în practică ceea ce învățați. Da, părinteala se învață! Ar trebui să fie o veste bună pentru fiecare dintre noi! Am trecut și vom trece în continuare prin vremuri complicate, neobișnuite, în care schimbarea este la ordinea zilei. De aceea, cred că subiectul lecției cu numărul 3 este extrem de important: RUTINA. Rutina este foarte importantă atât pentru tine ca părinte, cât și pentru copii, mai ales în contextul unei realități în continuă schimbare.

Dacă aveți deja rutine care vă ajută și pe care le puteți continua, rămâneți cât mai fideli acestora pentru a crea senzația de normalitate, fără însă a fi inflexibili. Dacă nu aveți rutine și trebuie să introduceți un program ordonat copiilor (pentru a vă păstra mintea demnă, nu de alta :) lată mai jos câteva sugestii:

Va trebui să începeți cu a seta fundalul implementării cu succes a unei rutine zilnice:

1. Explică-le copiilor importanța unei rutine zilnice atât pentru ei cât și pentru voi ca părinți: ne dă stabilitate, senzația că suntem în control și mai ales înlătură incertitudinile. Nu bâjbâim pe parcursul zilei, avem ținte și scopuri.

2. Dacă ești încă în situația de a lucra de acasă (și chiar dacă nu), explică-le faptul că te aștepti să coopereze.

Mai jos vă arăt programul nostru, poate vă ajută. Noi funcționăm bine în "blocuri" de timp.

Copiii noștri se trezesc singuri, între 6:00-7:30. Noi de obicei ne trezim la 5:00. Dacă se trezesc înaintea noastră, știu că NU AU VOIE să deschidă televizorul, însă pot citi în camera lor sau se pot juca în liniște ca să nu trezească pe nimeni.

7:30-8:00 - Ne pregătim de o zi bună: muzică cu energie bună (fiecare are un playlist pe Amazon aprobat de noi), ne îmbrăcăm, ne pieptănăm, ne spălăm pe dinți, facem duș dacă ne-a venit rândul, facem patul și coborâm la micul dejun. O dată pe săptămână ne aducem lenjeria de pat jos la spălat, respectiv coșul de rufe (fiecare dintre noi are o zi desemnată pentru asta pentru a-mi ușura munca:)).

8:00-9:00 - Mic dejun, curățenie după micul dejun și relaxare (fetele mari repetă la instrumente)

9:00-14:00 - ȘCOALĂ sau activități educative (aici idei: <https://www.khanacademy.org> - Khan Academy)

14:00-17:00 - Timp liber:

- citit (1 oră)
- jucat cu jucării sau afară/curte (1 oră); copiii mai mari pot lua lecții de instrumente online sau se pot conecta cu prietenii pe social media
- tableta/TV (1 oră) dacă și-au îndeplinit toate sarcinile și nu zilnic

17:00-19:00 - Muzică, fun, dans, cina: de obicei unul dintre copii gătește cu mami sau tati, iar ceilalți se joacă împreună. Apoi servim masa și facem curățenie împreună cu sarcini bine delegate: vase, suprafețe, podele, câine... totul cu muzica la tare. :)

19:00-20:00 - Distracție și timp liber: de obicei copiii se joacă, citesc, repetă la instrumente sau un joc de masă. Le place de asemenea să compună cântece și să scrie în jurnal.

20:00-21:00 - Rutina de seară și culcare (despre asta în alt blog, în detaliu).

Cel mai important este să înțelegeți importanța rutinelor și să implementați ce funcționează pentru voi, conform cu valorile și obiceiurile voastre. Dar o rutină clară și consecvent comunicată este necesară dacă vreți să evitați întreruperi constante și negocieri oboșitoare.

Mai jos aveți o listă de resurse care mi s-au părut foarte utile de-a lungul anilor. Sper să vă fie de folos!

1. Librărie online de cărți în limba engleză <https://openlibrary.org>

2. Librărie online în limba română: <https://humanitas.ro/humanitas/colectii/biblioteca-virtuala>

3. Librărie online în limba română: <https://1cartepesaptamana.ro/carti-de-citit-online-si-gratuite/>

4. Program online pe vârste: <https://www.khanacademy.org>

5. Arts and Crafts: <https://www.goodhousekeeping.com/home/craft-ideas/how-to/g1389/diy-kids-activities/>

6. Dacă aveți curte: <http://www.playideas.com/25-unbelievably-fun-diy-backyard-games-for-kids/>

7. Proiecte științifice:

<https://www.exploratorium.edu/learn>

8. Mai de băieți:

<https://www.artofmanliness.com/category/manly-skills/projects/>

Dacă nu ai făcut-o până acum, vino alături de mine în grupul special creat pentru a învăța și a ne încuraja la a crește o generație de copii altruști, generoși și încrezători că pot schimba lumea.

Accesul în grup este gratuit și va deveni curând unul de suport pentru clienții cursului "Părinteală fără tocmeală - 30 de zile de hands-on parenting".

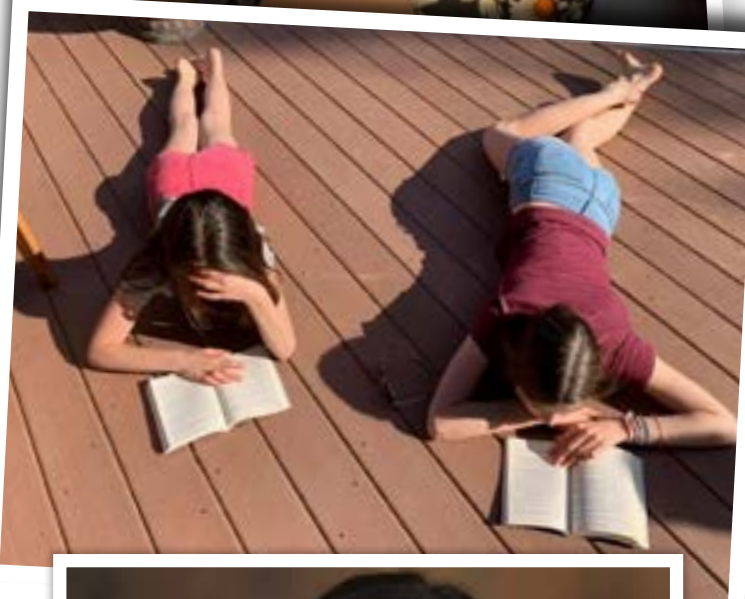
<https://www.facebook.com/groups/636231430285816/>

Mai avem o singură lecție pentru a încheia seria "Părinteală fără tocmeală". Vom învăța împreună despre gestionarea conflictelor/cerțurilor între copii.

Până atunci însă, rugăciunea mea pentru fiecare dintre voi este ca Domnul să vă înnoiască puterile cu fiecare nouă zi și să vă dea bucurie în acest proces frumos și provocator al creșterii copiilor!

Cu drag,

Carmen, mămică de 4 năzdrăvani

Recunoștința, o atitudine vindecătoare

Foarte mulți oameni caută zilele acestea specialiști pentru diverse probleme psihologice apărute sau amplificate pe fondul perioadei de incertitudini și îngrijorări prin care trecem.

Pentru cei mai determinați dintre cei care înțeleg să se implice în rezolvarea problemelor lor, rezultatele sunt vizibile și pe fetele lor apare încet zâmbetul, mulțumirea și în unele cazuri și recunoștința. Am stat și m-am gândit ...

Mulțumirea și recunoștința apar spontan când lucrurile se întâmplă cum vrem noi! ... Dar ce simțim când lucrurile nu se întâmplă cum vrem noi?... De obicei trăim emoții negative intense care ne copleșesc și suntem departe de a fi mulțumitori și recunoscători.

Și totuși există un alt fel de mulțumire și recunoștință care nu este condiționată de rezolvarea problemelor în raport cu așteptările noastre, care durează și există în viața omului care înțelege că nu el este în controlul lucrurilor, prin urmare tot ce trăim, dacă suntem credincioși rămâne raportat la Dumnezeu și nu la noi. Și am realizat de asemenea că există o explicație cât se poate de evidentă.

Recunoștință apărută spontan, va și dispărea spontan pentru că este o stare care se schimbă în funcție de emoțiile noastre de aceea durează atât de puțin, pe când

Recunoștința care durează este o atitudine, un fel de-a fi, adică un comportament ce poate defini întreaga personalitate, însă ea necesită motivație, voință și efort pentru a fi dobândită.

Poate cel mai revelator experiment cu privire la atitudini și stări este cel prin care s-a demonstrat științific că cea mai înaltă trăire cu rol vindecător este recunoștința.

Că această stare aduce pace, echilibru și sănătate. Starea de recunoștință produce o biochimie celulară specifică.

Pentru cei interesați, recomand cartea **-Biologia credinței** -scrisă de Bruce Lipton unde veți găsi multe studii și explicații legate de efectele biochimice ale gândurilor, emoțiilor și atitudinilor asupra corpului uman și relația lor de interdependență.

Recunoștința ca atitudine este alchimia care transformă întâmplările și evenimentele negative din viața ta în aspecte pozitive pentru ca atunci când mulțumești pentru problemele din viața ta, în loc să te vezi copleșit de ele, înțelegi că Dumnezeu ți le-a dat cu scopul de a învăța ceva folositor pentru călătoria ta pe acest pământ și că sunt doar perioade sau momente care vor trece.

Câteva din beneficiile unei vieți trăite cu recunoștință:

- *Stimularea hipotalamusului (o zonă a creierului implicată în reglarea stresului)*
- *Îmbunătățirea somnului*
- *Creșterea probabilității de a vă angaja în activități sănătoase, cum ar fi exercițiile fizice*
- *Creșterea satisfacției în relațiile interumane: societate, familie și biserică*
- *Reducerea nivelului de stres*
- *Îmbunătățirea sentimentului de bunăstare*
- *Îmbunătățirea sănătății inimii*
- *Calitatea rugăciunii și vieții de credință*

Sugestii practice pentru a dezvolta recunoștința ca atitudine:

Păstrați un jurnal de recunoștință zilnic

Puteți ține un jurnal într-un caiet, pe computer sau puteți găsi o aplicație pe telefon.

Într-un studiu realizat recent s-a dovedit faptul că persoanele care țineau un astfel de jurnal au făcut mai multe exerciții fizice și au făcut mai puține vizite la medic comparativ cu cei ce s-au focusat pe problemele din viața lor.

Scrieți o scrisoare de mulțumire

Puteți să scrieți o notiță sau o scrisoare de recunoștință pentru cineva care se află în viața voastră. Această persoană fie că v-a ajutat într-un moment al vieții voastre sau pur și simplu prin simplă ei prezență va aduce o stare de bucurie în viață. Scrieți și dăruțiți tot ceea ce simțiți pentru ea.

Fii sincer și alege-ți cuvintele cu înțelepciune

Putem spune cuvintele „te rog” sau „mulțumesc” în trecere de multe ori însă acestea pot deveni forme de recunoștință puternice atunci când sunt combinate cu contactul vizual și sinceritatea. Spuneți-le din inima și autentic!

Corina Lung
Psihoterapeut cuplu și familie
Biserica Baptistă "Harul", Tg Mureș

O dulce aducere aminte ...

Ai avut și tu momente în care ai folosit expresiile: "Sunt praf!" sau "praf s-a făcut!" în sensul lor figurativ? Cel mai probabil! Iar asta pentru că ai dorit să descri cât mai autentic posibil sentimentul pe care l-ai simțit în anumite situații, cauzat de diverse dezamăgiri, frici sau pierderi.

Sunt sezoane în viață în care credem că deținem controlul în anumite domenii cu privire la anumite situații; însă în momentul în care ne așteptăm cel mai puțin, acestea își modifică statusul și direcția, astfel încât ajungem să simțim cum "tot controlul" pe eram convinse că îl deținem, ni se scurge printre degete în doar câteva secunde, în ciuda efortului depus pentru a-l păstra. Este posibil să fi fost mulțumite de cum erau lucrurile atunci când simțeam că le controlăm, sau poate eram doar obișnuite cu confortul pe care îl oferea "stabilitatea" acestora.

Dar în realitate nu ai cum să păstrezi ceea ce nu face parte din planul Lui Dumnezeu pentru tine.

Ce fel de tată permite copiilor lui să mănânce o bucată mare de săpun știind că îi va face rău? Un copil care ține în mâinile lui o bucată de săpun, crede cu ușurință că dacă săpunul are miros și gust de vanilie, e bun pentru a fi mâncat. Este un exemplu care îmi vine acum în minte, însă pot fii multe altele. La fel se întâmplă și între noi și Dumnezeu. El vede totul în ansamblu. Cunoaște ofertele care ni se propun de-a lungul vieții, precum și consecințele acestora dacă le acceptăm.

Noi nu știm de la început cum ne va influența pe parcurs o ofertă care pare potrivită pentru noi, sau cum ne va afecta în viitor o persoană aparent frumos îmbrăcată și manierată.

Viață deși e frumoasă, ne oferă și momente în care pierdem, suferim, cunoaștem dezamăgirea sau trădarea. Problema e că aceste momente apar subit, când viața curge cel mai lin. Și atunci? Ce facem? Poate în prima fază, luate prin surprindere, avem falsă convingere că responsabilitatea cade exclusiv pe umerii noștri, că doar noi am fost cele care am luat deciziile, cele care am acceptat ofertele tentante și credem că tot noi suntem și cele care trebuie să găsim soluții, să depunem mult efort, să cheltuim timp, bani, energie, emoții, în mod haotic, toate în încercarea de a restaura. Este posibil ca în unele cazuri chiar să reușim să facem asta, preț de o clipă...însă, la pachet cu "succesul obținut" inevitabil apare și îngrijorarea că ceea ce am reușit noi "să restaurăm", să nu cumva să ajungă să se deterioreze din nou.

Pentru că acolo, undeva în mintea noastră mereu se va lupta pentru un loc și îndoiala: "Oare am făcut tot ce am putut mai bun? Oare cât de fragil este totul acum?". Nu ar trebui să permitem ca această povară a îndoielii și a fricii să ne macine și să ne transforme, până la stadiul în care ajungem să ne comparăm cu praful. În momentul în care situația neașteptată apare, nu ar trebui să ne însușim lupta pentru a o depăși, ar trebui să o redirectionăm, sau cel puțin să o împărțim. Cu cine? Toți creștinii știm de vechiul parteneriat încheiat la Golgota, vechi de mii de ani, updatat însă în mod continuu pentru fiecare epocă, sezon, generație care se confruntă cu orice tip de situație. Parteneriat prin care putem avea acces nelimitat la soluții printr-un singur click dat pe tabul "Credință".

Dar sincer, puține ne bucurăm cu adevărat de efectele acestui parteneriat extraordinar. Totuși, ce bine că Parteneriatul acesta nu are termen de valabilitate!

Pentru că asta ne dă șansa să îl putem încheia în orice moment petrecut pe acest Pământ. El se referă la a preda îngrijorările și controlul: "Și apoi cine dintre voi, chiar îngrijorându-se poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? (Matei 6:2), prin semnarea actului numit "Credință", ("Și CREDINȚĂ este o ÎNCREDERE NECLINTITĂ în lucrurile nădăduite, o PUTERNICĂ încredințare DESPRE LUCRURILE CARE NU SE VĂD"(Evrei 11:1), pentru a primi în schimb liniștea și pacea în timp ce Creatorul găsește soluțiile potrivite pentru situațiile noastre. "Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înpăimânte (Ioan 14:27).

Avem un Creator suprem care deține Manualul Universal de instrucțiuni, încurajări și sfaturi.

*"Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi!"(Isa. 43:18),
Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple:
să nu-l cunoașteți voi oare?
Voi face un drum prin pustiu și râuri,
în locul secetoase."(Isa.43:19).*

Din acest manual numit Biblie, uneori aflăm cum să facem lucrurile să funcționeze. "Orice lucru El îl face frumos la vremea lui" (Ecl. 3:11a). Alături aflăm în ce situații sau în ce moment este nevoie să renunțăm la anumite lucruri: "Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi!"(Isa. 43:18), și alte situații putem fi chiar ghidate despre cum să primim alte lucruri noi: "Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustiu și râuri, în locul secetoase."(Isa.43:19).

Respectate, instrucțiunile Manualului, ne oferă garanții pe viață și nu limitat pe 2, 3, 5 ani ca în cazul electrocasnicelor.

Dumnezeu ne garantează că fiecare experiență traversată la braț cu Cuvântul Lui, ne conduce din bine în mai bine, din victorie în victorie, din evoluție în evoluție, chiar și atunci când nu pare: "De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce îl iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul sau" (Romani 8:28).

Lucrurile pe care noi nu le putem controla, nici nu trebuie controlate depfat, pentru că ele au rolul de a produce schimbări. Când știi că faci tot ce îți stă în putință, în acord cu Cuvântul Lui Dumnezeu, și cu toate acestea, dorințele tale în loc să prindă contur, se descompun tot mai mult, permite-le să se descompună, permite-le să devină praf.

Ai încredere că Olarul cunoaște momentul exact în care este nevoie să creeze un vas nou, cu o formă nouă, care să se potrivească mânășă cu situația din momentul respectiv.

Praful nu reprezintă finalul, el este materia prima pentru un nou început.

Cred că dacă ne raportăm la Dumnezeu ca la o persoană tangibilă din viața noastră, ne este mai ușor să înțelegem răspunsurile la toate întrebările noastre care încep cu "de ce?".

Când nu îl mai auzim pe Dumnezeu și nu îl mai simțim implicat în viețile noastre, începem să ne îndoim de promisiunile Lui: poate ce a promis El e prea mareț pentru noi, sau poate am interpretat noi greșit mesajul primit.

Dar ne întrebăm oare cât de prezente mai suntem noi în relație, dacă ajungem să nu îl mai auzim? Când nu mai simțim prezența și iubirea Lui, ne întrebăm oare dacă ne mai aflăm pe teritoriul corect, și nu am depășit anumite granițe? Cum poate Dumnezeu să îți facă bine când nici măcar nu îl lași? Dacă tu ești absentă și mereu fugi din Plan?

Implică-L și mai mult pe Dumnezeu în viața ta! Nu doar vorbi de El ca despre un președinte pe care poate îl admiri, poate nu...dar fiind președintele ales, te conformezi și dezvolți diferite subiecte cu privire la el. Pentru că un președinte, deși te conduce (într-un mod indirect), nu te cunoaște personal și nu poate participa la evenimentele din viața ta, nici dacă ar vrea asta, pentru că nu are cum.

Doar Dumnezeu e omniprezent. Realizezi câte suflete locuim pe acest Pământ? Și că doar Dumnezeu cunoaște numărul exact al firelor de păr din capul fiecăruia dintre noi, în fiecare moment? Unicul care cunoaște numărul total al tuturor celulelor din care suntem alcătuiți fiecare din noi. Dacă El te cunoaște atât de intim, fii liniștită, poți să fii sigură că atunci e și prezent în viața ta în fiecare clipă, chiar și atunci când nu simți și nu crezi asta! Desprinde-te de frică, și pune în aplicare credința! Ai să vezi cât de diferită va fi viața ta. Iar când ale vieții furtuni vizitează zona ta, asigură-te că ești la adăpost. Adăpostul tău să fie respectarea principiilor create de Creator, cât mai fidel posibil. Dacă în viața ta de până acum nu te-ai aflat mereu la adăpost sub protecția legilor divine, nu mai e nimic de schimbat în trecut, cele vechi s-au dus...iar tu ai învățat lecții; dar asigură-te că faci tot ce poți mai bun din acest punct înainte, ca să fii cât mai aproape de adăpost atunci când se anunță noi furtuni. "Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, cuvântul Domnului este curățat, El este un scut pentru toți cei ce caută adăpost în El." (2 Sam. 22:31).

Iar dacă ai multe promisiuni încă neîmplinite, vechi de ani de zile, sau poate chiar de zeci de ani, fii liniștită, nici ele nu au termen de valabilitate, deci nu au expirat.

Este nevoie de un timp exact pentru ca tu să fii pregătită pentru ele, să poți să le faci față, să le poți aprecia și să te poți bucura pe deplin de ele. Ele sunt pregătite să se întâmple în viață, în exact momentele potrivite.

Între timp continuă să te pregătești, antrenează-te în aplicarea cât mai fidelă a instrucțiunilor din Manualul Universal, iar într-o lume care încearcă să te facă lipsită de inimă rămâi un om bun. Într-o lume care încearcă să te facă să crezi că este mai bine să îți urmărești doar propriul interes, cu orice preț, tu fii plină de compasiune! Fii mai puternică decât durerea și trecutul amar. Fii cea care știe să iubească într-o lume care încearcă să te facă egoistă. Învăță să dai, învață să te înconjori de oameni care te fac fericită și te ajută să evoluezi. Învăță să fii cea mai bună mama și cea mai bună parteneră, învață să fii acea persoană la care se poate apela pentru ajutor sau sfaturi. Într-o lume care încearcă să te convingă să trăiești în minciună, învață să trăiești adevărul. Viață va deveni mai ușoară dacă încetezi să mai joci rolurile altor persoane și te concentrezi să fii tu însăși, cea care ai fost creată să fii!

În încheiere, îmi doresc să îți las scris un mic sfat pe care poate deja îl și aplici. În cazul în care nu o faci încă, te încurajez să calci peste confort și să îi încerci și tu efectele.

Când ești tristă, dezamăgită, în suferință, sau în orice altă stare negativă, te rog adună-ți toate forțele rămase disponibile în acel moment și ieși din cercul "EU", ieși și fă un bine! chiar dacă nu o să simți să faci asta în acel moment). Un gest cât de mic; fie că trimiți un mesaj de încurajare unei prietene sau că o cauți și împreună depănați binecuvântările primite de-a lungul vieții, fie că nasocesti ceva prin care să îți faci copiii sau soțul să radă, poate chiar să oferi ceva care ști că ar bucura pe cineva, sau ar împlini o nevoie cuiva.

Fă orice lucru care zidește! Lumea, și în special cei aflați în raza ta de acțiune (familia, prietenii, colegii), au în permanentă luminițe roșii intermitente care anunță diverse nevoi. Mută reflectorul de pe tine pentru un moment, că mai apoi să poți străluci din nou!

Cu mult drag, cea care se luptă să facă la fel!

Andreea Nistor,
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș

zile de advent

Suntem tentați să ne zicem unii altora „de aceste sărbători nu mai pregătesc...nu mai fac...nu mai gătesc...”, însă partea frumoasă a acestei perioade este că acum avem timp mai mult ca oricând să facem, să ne petrecem timp prețios cu familia, copiii și să dăruim altora mai mult decât o facem în mod normal. Pentru seri reci de iarnă, vă prezint câteva activități, pe care le puteți avea împreună cu familia, copilașii și nepoții.

Podoabe pentru iarnă

Materiale necesare

- -pistol de lipit
- -nuci
- -panglică din material textil
- -spay decorativ argintiu/auriu

Nucile, au un rol important mai ales iarna. Pe vremea copilăriei primeam aceste nuci ca răsplată a colindului care răsuna la ușile caselor, le folosim des în cozonacii rumeniți pentru masa de sărbători, dar se pot folosi și în decorul casei, în diverse aranjamente.

- Fiecare nuca se ia și se dă cu un spray decorativ, după care se lasă la uscat pe un șervet absorbant.
- pistolul de lipit, încălzit, se folosește după uscarea nucilor, se aplică puțin și se lipește materialul textil de culoare roșie/verde
- după ce este uscat și lipiciul, nucile pot fi agățate ca podoabe.

Globulețele cu nuci se confecționează ușor, și pot fi o activitate în zilele friguroase, și în perioada de advent a sărbătorilor de iarnă.

Conuri de brad

Conurile, sunt fructele brazilor, copacii verzi a căror frunze nu se veștejesc niciodată.

Conurile pot avea diferite forme în funcție de tipul bradului, și pot fi ușor de folosite în decorul de iarnă.

Pe lângă forma piramidală ce o au de diferite mărimi și forme, culoarea maronie, au mirosul bradului ce se poate simți în casă.

Materiale necesare

- pistol de lipit
- conuri de diferite tipuri
- fundițe
- panglici material textil
- zăpadă artificială

Conul de brad poate fi decorat cu zăpadă artificială, va fi distractiv pentru copii, și greu de strâns pentru părinți.

Se folosește pistolul de lipit și la baza conului se lipește atât fundiță cât și panglică pentru a putea fi agățate. Se mai pot folosi și la coronițele de ușa, sau cele de pe masă de sărbători.

Rondele de lemn

Rondele de lemn, sunt materiale de decor naturale, ce se pot folosi cu ușurință în toate anotimpurile, pot fi scrise text pe ele, dar și picturi a celor talentați. Pot fi achiziționate de la magazinele cu profil handmade, dar pot fi tăiate și în casă dacă există această posibilitate (circular electric).

Materiale necesare

- rondele de lemn
- pistol de lipit
- accesorii pentru decor: nasturei, ștrasuri, paie-te,
- panglică material textil
- materiale acrilice pentru scris/pictat

Se decorează rondelele în funcție de dorințe, pe ambele părți; se lasă la uscat dacă se pictează, dar și dacă vor fi lipite accesorii. La final se pot găuri într-un capăt, sau se lipește panglică pentru a putea fi agățate. Pot fi de diferite mărimi și pot lua locul unui cadou drăguț.

Podoabele din materiale naturale sunt din cele mai bine căutate în zilele de astăzi, lucruri făcute din mâna ce au dăinuit peste vremuri străvechi adună și acum familia laolaltă iar aceste vremuri de pandemie pot fi zilele de preț pe care nu le-am avut de mulți ani.

Va doresc să aveți parte de sărbători pline de bucurie, Cel născut la Betleem să fie viu și în viețile voastre, iar timpul cu familia, copii, nepoții să fie important, astfel în fiecare casă să existe acel cămin sfânt din care să îți pară rău când pleci dar să aștepti să te reîntorci!

Lidia Bleahu

Rugăciune de mijlocire

“Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

Iacov 5:16

În luna martie, când a început ofensiva virusului SARS COV2 asupra țării noastre, mulți nu ne-am așteptat să ne confruntăm cu el și în decembrie.

Am sperat că Dumnezeu va face o minune și vor dispărea restricția, izolarea, teama, suferința. Dar nu s-a întâmplat așa și bunul Dumnezeu știe de ce și până când o să dureze această pandemie.

Un lucru este sigur: Dumnezeu este în control, vede tot, aude tot, cunoaște fiecare suspin și oftat, simte fiecare lacrimă, durerea și teamă fiecăruia, neputință întregii omeniri.

În lupta cu COVID-19 unul din uriașii cu care ne confruntăm este teama. Biblia ne spune “Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.” (2Tim.1:7) În lupta această rugăciunea este o armă puternică. De mare ajutor este cuvântul Sfintei Scripturi. Apostolul Iacov ne îndeamnă “să priviți că o mare bucurie când treceți prin felurite încercări”. (Iacov 1:2) De ce? Pentru că încercarea credinței lucrează răbdare. Trebuie să recunoaștem că în cazurile medii și severe ale bolii COVID-19 ne este încercată credința. Versetul 4 din Psalmul 23 este un puternic reper pe calea credinței: “Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.”

Problema este că atunci când suntem copleșiți de această boală nu mai avem putere în rugăciune, ne simțim în vale, și de mare ajutor sunt mijlocitorii în rugăciune. Dumnezeu este interesat de modul în care gestionăm fiecare caz, de devotamentul cu care ne punem la dispoziție prin rugăciune pentru fiecare situație.

Este o vreme în care ne este încercată credința, pacea, răbdarea, bunătatea, facerea de bine, dragostea.

Făcând voia lui Dumnezeu noi dăm dovadă de dragoste față de El.

Să-L iubim pe Dumnezeu, să ne iubim semenii, să ne rugăm pentru cei care se luptă cu virusul SARS COV2, să ne rugăm pentru cei care au pierdut persoane dragi, să ne rugăm ca pandemia să fie biruită. Să ne rugăm pentru personalul din sistemul sanitar care de luni de zile tratează acești bolnavi.

Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ocrotească pe noi și familiile noastre de contaminare, iar în cazul în care totuși ne infectăm, El să ne izbăvească. Sunt așa de frumoase promisiunile din Psalmul 91:14-16.

“Fiindcă Mă iubește”, zice Domnul, „de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.

Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.”

Să nu ne lăsăm copleșite de teamă, să ne ancorăm în Domnul Isus Hristos, să nu uităm că El mijlocește pentru noi la dreapta Tatălui în slujba de Mare Preot. Să nu uităm că și noi suntem chemate să mijlocim.

Haideți să ne punem inima să-L căutăm cu credință sinceră pe Dumnezeu, să ne unim în rugăciune, să-L chemăm și să nădăduim în El:

Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi! (Psalmul 50:15)

Mijlocirea în rugăciune se va face zilnic începând cu ora 22:00. Cititoarele care doresc să ne rugăm nominal pentru cazuri de COVID-19 ne pot contacta prin SMS la numărul de telefon 0739015955.

Unele dintre noi am strigat către Dumnezeu și în îndurarea Lui cea mare ne-a auzit, ne-a răspuns, ne-a izbăvit și am fost copleșite de modul minunat în care și-a făcut simțită prezența. Mulțumiri fie aduse Domnului pentru bunătatea și îndurarea Lui! Dumnezeu nostru e viu și puterea Lui e mare.

“Da, suflați, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea!” (Psalmul 62:5) Amin!

Fiți binecuvântate!

**Lidia Aldea
Biserica “Bethel”, Târgu-Mureș**

Vă invităm
să ne contactați prin
SMS
la numărul de telefon:

0739 015 955

Întoarcerea în timp

Cum poate fi un om drept înaintea lui Dumnezeu? Cum poate păcătosul să devină neprihănit?

Numai prin Domnul Isus Hristos putem fi adus în armonie cu Dumnezeu, cu Sfințenia Lui.

Mulți și-au pus aceeași întrebare în ziua Cincizecimii, la Rusalii când convingși de păcat, au strigat: „Ce să facem?” Și Petru a spus: „Pocăiți-vă!” (Faptele Apostolilor 2:37,38) „... și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele.” (Faptele Apostolilor 3: 19).

Pocăința înseamnă o adâncă părere de rău pentru păcatele săvârșite și o continuă ferire de a le mai face. Până când nu ne vom îndepărta de păcat cu toată inima, nu se va produce nicio schimbare adevărată în viața noastră. Multora le pare rău că au păcătuțit, și se tem că greșelile proprii le vor aduce suferințe. Dar nu aceasta este pocăința, așa cum o înțelege și o relatează Biblia. Acele persoane deplâng mai degrabă suferința decât păcatul. Așa a fost pocăința lui Esau, Balaam, iar Iuda Iscarioteanul după ce l-a vândut pe Domnul său a strigat: „Am păcătuțit, am vândut sânge nevinovat!” (Matei 27:4). Mărturisirea lui Iuda rostită din sufletu-i vinovat de trădare, nu era de fapt o durere reală și profundă, zdrobitoare pentru faptul că l-a trădat pe Fiul Cel Neprihănit al lui Dumnezeu și că l-a negat pe „Fiul lui Israel”.

Omul cu inima supusă influenței Duhului Sfânt are conștiința trează și se încarcă de sfințenia lui Dumnezeu, această sfințenie constituind temelia guvernării Sale în ceruri și pe pământ. Lumina Sfântă care luminează pe omul venit în această lume, pătrunde în cămările tainice ale sufletului și-i dezvăluie lucruri ascunse întinericului lumii. Atunci, omul cu sufletul luminat înțelege iubirea lui Dumnezeu, frumusețea Sfințeniei Lui, bucuria curăției morale și dorește să fie eliberat de păcat și să fie readus în legătură cu cerul.

Rugăciunea lui David, după ce a săvârșit păcatul, ilustrează natura adevăratei pocăințe și căințe pentru păcatul săvârșit. Pocăința lui a fost sinceră și profundă. David a simțit repulsie față de propriul său păcat și s-a rugat atât pentru iertare cât și pentru curăția inimii. David a dorit mult să trăiască din nou bucuria sfințirii pentru a fi iarăși în armonie și comuniune cu Dumnezeu, și și-a exprimat simțămintele astfel: „Ferice de omul cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!” (Psalmul 32: 1,2)

Domnul Dumnezeu este sursa sfințeniei și doar El poate să-l lumineze pe om astfel încât acesta să vadă binele și să-l înfăptuiască. Numai El poate sădi în inima omului vrăjmășie împotriva păcatului.

Domnul Isus spunea: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12:32) Este nevoie ca omului să i se facă cunoscut faptul că Isus Hristos este Mântuitorul, care a murit pentru păcatul lumii. Moartea Domnului Isus pe cruce, iubirea Sa pentru omul păcătos depășește limitele înțelegerii noastre. Prin influențe văzute și nevăzute, Mântuitorul nostru lucrează continuu pentru a atrage inimile oamenilor de la plăcerile păcatului. Tuturor acestor suflete, care caută în zadar să bea din fântânile secate ale lumii, li se adresează chemarea divină: „Celui ce îi este sete să vină să bea, cine vrea să ia apa vieții fără plată.” (Apocalipsa 22:17)

O singură rază a Slavei lui Dumnezeu, o singură licărire a neprihănirii Domnului Isus Hristos, pătrunzând în suflet, face ca fiecare pată de imoralitate să apară dureros de vizibilă, descoperind în mod clar defectele caracterului nostru.

Când păcătosul vede caracterul curat și neprihănit al Domnului Hristos, se dezgustă de sine. Înaintea lui Dumnezeu nici un păcat nu este mic. Judecata omului este părtinitoare, dar Dumnezeu evaluează toate lucrurile așa cum sunt ele în realitate. De pildă, un alcoolic este disprețuit și i se spune că păcatul îl va exclude din Împărăția Cerurilor, în timp ce mândria, egoismul și lăcomia rămân prea adesea nemustrate, chiar acceptate. Dar, în realitate, lucrurile nu stau chiar așa: cel care cade victimă unor păcate considerate mai grele poate ajunge să fie cuprins de un simțământ de rușine și nevrednicie și

înțelege astfel că are nevoie de Harul lui Hristos și se întoarce la Dumnezeu.

Nu tot așa se întâmplă cu omul mândru. Mândria nu simte această nevoie.

Astfel, omul mândru își închide orice canal posibil de comunicare cu Divinitatea, pierzând toate binecuvântările ce urmează să i se dăruiască. Avem ca exemplu din Sfânta Scriptură pe vameș și pe fariseu în acest sens (Luca 18:13).

Dacă ajungi să fii conștient de păcătoșenia ta, nu aștepta să te faci singur mai bun! N-ai să poți prin propriile tale eforturi să devii mai bun. Ajutorul nostru pentru schimbare este Dumnezeu și numai prin Duhul Sfânt ne putem schimba.

Pentru că oamenilor le era cu neputință să devină părtași ai vieții duhovnicești, Domnul Hristos a luat asupra Sa vinovăția neascultării și a suferit în locul păcătosului.

Uneori, cei ce nu doresc să vină la pocăință se scuză, comparându-se cu cei ce mărturisesc că sunt creștini, dar faptele lor contrazic aceasta. Ei spun: „Și eu sunt la fel de bun ca ei! Ei sunt tot atât de iubitori de plăceri și de necumpătați ca și mine!” În acest fel, aceștia fac din greșelile altora o scuză pentru propria neglijare a datoriei. Dar păcatele și defectele altora nu pot fi o scuză pentru nimeni, căci Domnul Dumnezeu nu ne-a dat ca model niște ființe omenesti supuse greșelii. Exemplul nostru este Fiul cel neprihănit al lui Dumnezeu.

Domnul Isus este gata să ne elibereze de păcat, dar nu ne forțează voința. El vrea să alegem Cerul din voință proprie, fără să fim constrânși în vreun fel sau altul.

Cuvântul Domnului ne spune: „Iată, acum e vremea potrivită, iată, acum e vremea mântuirii!” (2 Corinteni 6:2) ; „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!” (Evrei 3:7,8)...

Hai-deți să studiem cu mare seriozitate Cuvântul lui Dumnezeu! Acest Cuvânt ne descoperă Legea lui Dumnezeu și viața Domnului Isus Hristos pe pământ. Hai-deți să nu mai amânăm ce este important pentru sufletul nostru și să părăsim pacatul, să căutăm curățirea inimii prin Domnul nostru Isus Hristos!

Ajută-ne Doamne Isuse Hristoase la aceasta! Amin!

**Maria Sala,
educatoare pensionară
Biserica Baptistă "Harul", Tg-Mureș**

Cornulețe

Moștenire

*Unii copii mă iubesc,
Când cornulețe gătesc.
Și am gândit că ar fi bine
Să le las că moștenire,
Rețeta mea ce reduce
Dorul după ceva dulce,
Așa că am exersat
Pe doi i-am inițiat.*

Ingrediente:

Aluat:

- 250 ml. lapte
- 60 g. zahăr
- 100 g. unt
- 2 gălbenușuri
- 1 praf sare
- 1 esență vanilie
- 50 g. drojdie proaspătă
- 600 g. făină albă

Umplutură:

- 100 g. nucă măcinată
- 50 ml. lapte
- 100 g. zahăr

Sirop:

- 50 g. zahăr
- 2 vanilii
- 30 ml. apă

Mod de preparare:

Se încălzește laptele (să nu ardă) și se adaugă zahărul, untul, gălbenușurile, sarea, esența de vanilie și drojdia, amestecându-se bine. Apoi, se încorporează făina și se frământă câteva minute până se ajunge la un aluat moale. Se lasă la dospit până își dublează volumul.

În timp ce dospește preparăm umplutura: în laptele fierbinte se adaugă zahărul și apoi nucă măcinată și se amestecă bine.

Aluatul se împarte în două părți egale. Se unge cu ulei blatul de lucru și se întind în formă rotundă prima jumătate. Se taie aluatul în 24 de părți egale. La margine se pune o linguriță de umplutură și se rulează spre interior. Se procedează la fel și cu cea de-a doua jumătate a aluatului. Se așează în tavă și se ung cu albușul bătut. Se pun la cuptor la 200 grade C și se lasă până se rumenesc.

În timpul coacerii preparăm un sirop concentrat din zahăr, vanilii și apă și se amestecă pe foc până se topește zahărul.

Când sunt rumenite se scot și se ung cu siropul pregătit, peste se poate presăra nucă de cocos, nucă măcinată sau alte ornamente.

Poftă bună!

Susana Precup

BISCOTTI

cu portocale și merișoare

Un fursec crocant italian - copt de două ori - cu gust de sărbătoare și potrivit pentru a fi servit lângă o băutură caldă: cafea, ceai, ciocolată caldă.

Ingrediente:

- 60 g unt rece tăiat în cuburi
- 150 g zahăr
- 2 ouă mari
- 1 linguriță esență de vanilie
- Coaja rasă de la o portocală sau ½ linguriță esență de portocală de calitate
- 120 g făină albă
- 120 g făină albă integrală (în lipsa ei poți folosi făină albă)
- 1 linguriță praf de copt
- ½ linguriță de sare
- 130 g merișoare confiate (mărunțite, nu întregi)
- Zahăr pudră sau cu granulație mare (opțional)

Mod de preparare:

1. Preîncălzește cuptorul la 170 – 180 grade. Tapetează o tavă de copt fursecuri cu hârtie de copt și pune-o deoparte.

2. Folosind un mixer cu bol sau unul de mână, bate untul și zahărul până obții un amestec cremos.

3. Adaugă ouăle, extractul de vanilie și coaja de portocală/esența de portocale. Amestecă până la omogenizare.

4. Într-un alt bol, amestecă cu un tel făinile, praful de copt și sarea. Adaugă amestecul obținut peste cel cu ingrediente umede. Este posibil ca aluatul obținut să fie mai vârtos, iar dacă mixerul nu face față, se poate amesteca cu mâna.

5. După ce aluatul este omogen, adaugă merișoarele și amestecă din nou.

6. Împarte aluatul în două și modelează doi cilindri direct pe tava de copt, asigurându-te că lași distanță de minim 2 cm între ei. Turtește-i puțin înainte de coacere.

(Dacă dorești, poți presăra cilindri cu zahăr cu granulație mare în această etapă.)

7. Coace 20-25 minute până când cilindri se rumenesc puțin, dar nu se întăresc complet. Lasă-i să se răcească 30 de minute. Apoi cu un cuțit ascuțit feliază cilindri (felii de 1-1.5 cm), nu drept, ci pe diagonală pentru a le da forma de biscotti.

8. Așează biscotii cu partea tăiată în sus pe tava de copt și coace-i 12-16 minute până se usucă (poți să îi întorci dacă dorești la jumătatea timpului). Chiar dacă par moi după ce îi scoți din cuptor, ei se vor întări pe măsură ce se răcesc.

9. Se păstrează în cutie etanșă, la temperatura camerei.

Poftă bună!

PS. Poți înlocui merișoarele și coaja de portocale cu migdale și esență de migdale.

Gabriela Szabo
Biserica Baptista "Libertății" Tg-Mures

Angela Țiprișan

Lada cu zestre

Fiecare familie are evenimentele ei legate de sărbătorile religioase, zile de naștere sau aniversări de tot felul.

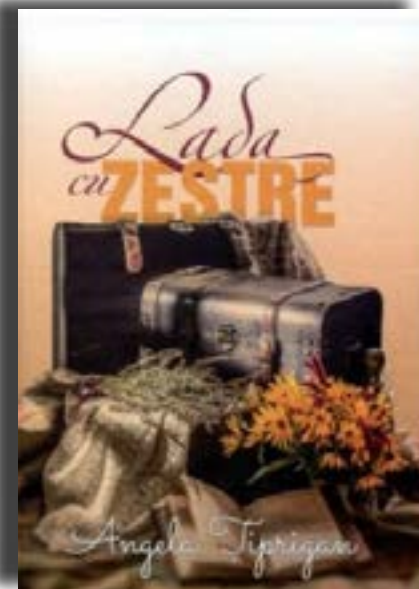
Cu câtă emoție așteptăm aceste sărbători, cât de mult ne pregătim și sacrificăm pentru ca totul să rămână o frumoasă piatră de aducere aminte pentru toți participanții!

Ce facem însă cu restul vieții care, în cea mai mare parte, se desfășoară între evenimente și este compusă din detaliile fiecărei zile? Pentru că tot ce facem este repetitiv, există pericolul plafonării, superficialului, monotoniei și uniformizării.

Harul este că Dumnezeu ne-a dat un potențial nelimitat de creativitate prin care putem înobilă fiecare detaliu, dându-i valoare eternă și personalizând fiecare clipă.

În "*Lada cu zestre*" găsești idei simple dar creative cu aplicație practică în:

- modul în care poți transforma o casă obișnuită într-un cămin original
- arta de a face daruri
- organizarea jocului la copii
- idei de vacanță
- ospitalitatea
- pregătirea și sărbătorirea Crăciunului și a altor evenimente
- principii de viață
- cum să-i înveți pe copii să se roage
- cum să dăruiești copiilor tăi Cuvântul în cele mai creative forme
- cum să cultivi tradiții și obiceiuri sănătoase de familie
- cum să cultivi creativitate

Stă în puterea ta să devii originală și să pregătești propria ta Ladă cu zestre pentru cei pe care Domnul ți i-a dat că dar și binecuvântare. Fii creativă!

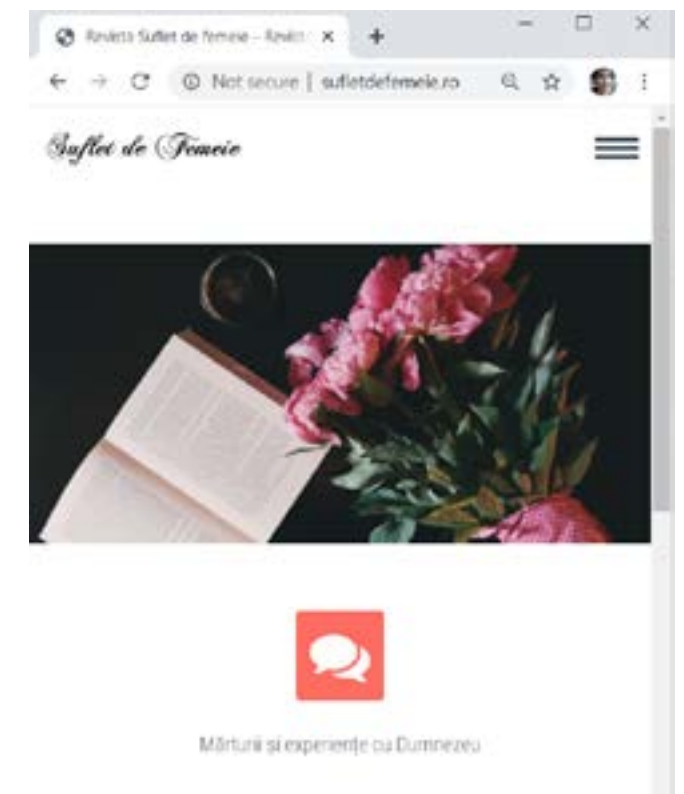
Angela Țiprișan locuiește în Timișoara și împreună cu soțul, Nelu, are 8 copii și 11 nepoți. Este implicată de 40 de ani în slujirea altor femei și familii.

Urmărește-ne și online

facebook.com/RevistaSufletDeFemeie/

sufletdefemeie.ro

Suntem prezente și online, pentru a fi mai aproape de tine și pentru a-ți oferi ocazia să ne cunoști mai bine prin lucrarea pe care o facem.

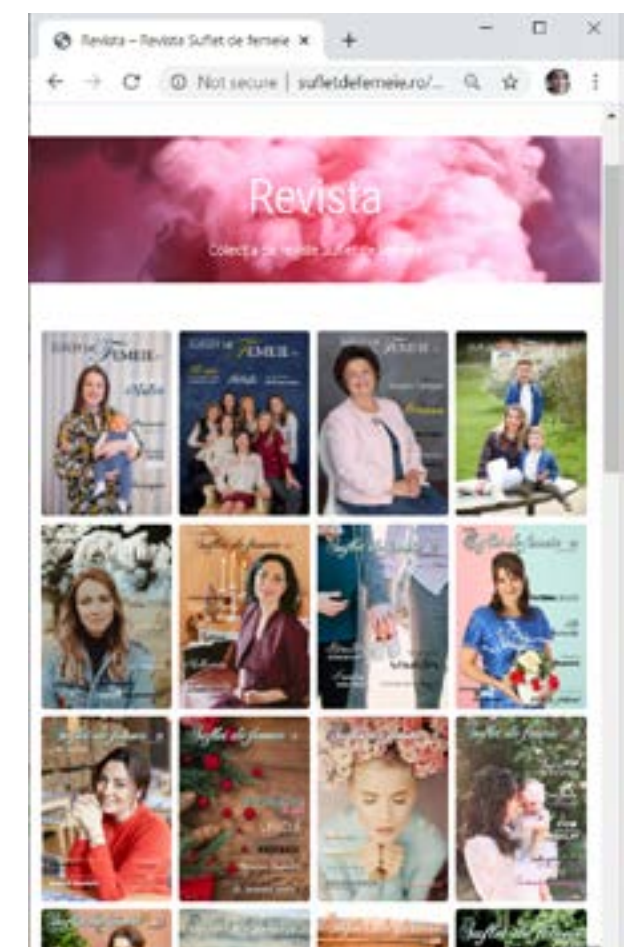
Revista "Suflet de Femeie" a început în Decembrie 2009 cu câteva femei dornice de a scrie și de a face cunoscute experiențele lor cu Dumnezeu și de a fi o încurajare pentru pietenele lor. Astăzi, după 10 ani de "Suflet de Femeie", publicațiile sunt tot mai bogate, valoroase, iar echipa de scriitoare tot mai mare. Revista se publică în 1.500-2000 de exemplare și este distribuită în toată România și chiar și în străinătate.

Feedback-urile din partea cititoarelor sunt cele care ne motivează să ducem această lucrare mai departe. Dorim să vedem vieți atinse și schimbate prin articolele revistei.

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestiri care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro.

Poți oricând accesa articole și ediții mai vechi ale revistei, în arhiva online - www.sufletdefemeie.ro/revista.

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atârna de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Pentru noi, femeile
cu Rodica Baci

Duminică de la 22:00 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să trăiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români l-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)	ALTE REȚELE În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.
UPC În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)	SATELIT Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4
AXTA În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)	INTERNET www.alfaomega.tv/live
TELEKOM În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV	APP MOBILĂ În App Store și Google Play
NEXTGEN În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază	
ORANGE În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)	
INES În pachetul IPTV (50 EUR/lună)	

www.alfaomega.tv/receptie

SUFLET DE FEMEIE

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro

